Δ136ε-1912/025-02

ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἔτος ΜΒ'.—Ἀριθμὸς 6736 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΛ. ΚΥΡΟΥ | Ἑσπέρα Πέμπτης 25 Ὀκτωβρίου 1912

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Εἰς τὰ Τροπάρια τῶν Αἴνων τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, προεξάρχει τὸ ἑξῆς πλήρες πόνου:

«Δεῦρο, μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἡμᾶς.

«Σοῦ δεσμένους συμπαθοῦς ἐπισκέψεως.

«καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους τυραννικαῖς ἀπειλαῖς,

«καὶ δεινῆ μανίᾳ (τῆς αἱρέσεως) ὑφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα,

«τόπον ἐκ τόπου συνεχῶς διαμείβοντες,

«καὶ πλανώμενοι ἐν σπηλαίοις καὶ ῥεσι.

«Οἰκτειρον οὖν, Πανεύφημε, καὶ υδς ἡμῖν ἄνεσιν·

«παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν.

«Θεὸν ἱκετεύων

«τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.»

Τὸ τροπάριον τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας κατ' ἔτος, εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἔψαλλον καὶ ψάλλουσιν ἔτι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, καὶ μάλιστα οἱ Θεσσαλονικεῖς, ἐν τῇ πόλει τῶν ὁποίων ἐτάφη τὸ τίμιον τοῦ πολυάθλου Δημητρίου λείψανον.

Νομίζετε ὅμως ὅτι τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὰς θρησκευτικὰς αἱρέσεις, ὅπως συγκεκαλυμμένως ἔγραψεν ὁ συνθέσας αὐτὸ ὑμνογράφος; Ὄχι.

Τὸ τροπάριον ἐγράφη μετὰ τὴν ἅλωσιν παρ' ἀγνώστου ὑμνογράφου ἐν Θεσσαλονίκῃ. Οἱ δυστυχεῖς δοῦλοι Ἕλληνες, ὧν ἓν τῶν μεγίστων κέντρων ὑπῆρξεν ἔκτοτε ἡ πόλις ἐκείνη, ἐκφράζουσι δι' αὐτοῦ τὸν πόνον των, τὴν θλῖψιν καὶ ἀπελπισίαν διὰ τοὺς διωγμοὺς, τὰ μαρτύρια, τὰς ἀτιμώσεις, ἃς ὑφίσταντο παρὰ τοῦ Τούρκου τυράννου, καὶ ζητοῦσι τὴν θείαν ἀντίληψιν κατὰ τῶν κακώσεων, τυραννικῶν ἀπειλῶν, τῆς δεινῆς μανίας τοῦ δεσπότου, ὑφ' ἧς γυμνοὶ καὶ ὡς αἰχμάλωτοι, συνεχῶς διωκόμενοι, ἀλλάσσοντες συνεχῶς τόπον διαμονῆς, ἐπλανῶντο ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι. Σημειῶ ὅτι ἔν τινι Μηναίῳ παλαιῷ ἀνέγνωσά ποτε τὴν λέξιν μανία τῆς αἱρέσεως ἀντικατεστημένην διὰ χειρὸς μὲ τὴν φράσιν «μανία τοῦ ἀλάστορος» (ἤτοι τοῦ δαίμονος, τοῦ Τούρκου).

Ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς δοῦλοι, ραγιάδες, δὲν ἐτόλμων νὰ εἴπωσι ταῦτα φανερῶς· ἐξέφρασαν λοιπὸν τὸν πόνον των διὰ τοῦ ὑμνογράφου περικεκαλυμμένως καὶ αἰνιγματωδῶς.

*

Οὔτε οἱ Θεσσαλονικεῖς. Καὶ δὲν εἶνε αὐτὸ μόνον τὸ τροπάριον κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, διὰ οὗ ὁποίου ἐν τῷ ναῷ πανηγυρικῶς συνηθροισμένοι ἅπαντες, παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὴν αἰσχρὰν δουλείαν· εἶνε καὶ ἄλλα. Ἀποτεινόμενα πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα ἀναφωνοῦσι: «Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν—τὰς ἐλεπόλεις (ἐλέπολις εἶνε πολιορκητικὸν τῶν πόλεων μηχάνημα, ἐπινοηθὲν ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ) τὰς ἐλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, ἐδόθης, τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς καταργῶν, κρηπὶς ἀκατάβλητος καὶ θεμέλιος ἄρρηκτος, καὶ πολιοῦχος καὶ ὑπέρμαχος ἐχρημάτισας τῇ σῇ πόλει (Θεσσαλονίκῃ) Δημήτριε· ἣν καὶ νῦν τρυχωμένην ἀθλίως ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον».

Καὶ κατωτέρω, ἄλλο τροπάριον: «Δημήτριον τιμήσωμεν, τὸν ἐν πολλοῖς καὶ κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον.»

Καὶ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην ἀποστρεφόμενος ὁ ὑμνογράφος, καίτοι κατατρυχωμένην ἀπὸ πολλῶν δεινῶν, ἀλλ' ἐλπίζων εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Δημητρίου, γράφει εἰς ἄλλο τροπάριον: «Εὐφραίνου, πόλις Θεσσαλονίκη, ἀγάλλου καὶ χόρευε λαμπροφοροῦσα, Δημήτριον κατέχουσα ὡς θησαυρὸν, καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ ἀνάκραξον: Κύριε, δόξα σοι.»

Αὐτὰ ἔψαλλον ἐπὶ πέντε αἰῶνας οἱ δοῦλοι Θεσσαλανικεῖς, καὶ μετ' αὐτῶν ὅλος ὁ δοῦλος Ἑλληνισμός. Ἐνόουν τοῦτο οἱ τύραννοι; Ἐνόουν τί ἐκραύγαζον οἱ Χριστιανοὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις των; Πῶς νὰ ἐννοήσουν! Ἡ ἀμάθειά των δὲν τὸ ἐπέτρεπεν. Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἐνόουν, δὲν ἠδύναντο νὰ κατηγορήσωσι τοὺς Χριστιανοὺς, διότι οὗτοι εἶχον πρόχειρον τὴν ἀπάντησιν: «Αὐτὰ ἐγράφησαν διὰ τὰς αἱρέσεις καὶ τοὺς αἱρετικούς.»

*

Καὶ ἤδη ἐφέτος μὲ πόσον ζῆλον καὶ μὲ πόσας ἐλπίδας, ἀκούοντες τὸν θόρυβον τῶν πλησιαζόντων ἑλληνικῶν χριστιανικῶν ὅπλων, θὰ ἀναφωνῶσιν οἱ Θεσσαλονικεῖς σήμερον, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου: «Δεῦρο, μάρτυς, πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεσμένους συμπαθοῦς ἐπισκέψεως!» Ἀλλὰ καὶ μὲ πόσην ἀφάνταστον χαρὰν θὰ τὰ ψάλλουν αὔριον, ἂν ὁ Θεὸς ἤθελε δώσει ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ εἰσήρχετο ὁ ἐλευθερωτὴς Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς τὴν πόλιν των, ἐλευθερῶν αὐτοὺς τῆς δουλείας. Τότε βεβαίως δὲν θὰ ἦτο ἔγκαιρον τὸ τροπάριον αὐτὸ πλέον, ὅσον τὸ ἄλλο: «Εὐφραίνου, πόλις Θεσσαλονίκη, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε λαμπροφοροῦσα, καὶ βλέπε Δημήτριον καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ ἀνάκραξον: Κύριε, δόξα σοι!» Ἐν Κερκύρᾳ.

Σπ. Πγ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΑΝΤΕΣ

Ὁ Ἀρμενικὴς καταγωγῆς ὑποπρόξενος τῆς Ρωσσίας εἰς τὰ Δαρδανέλλια ἠνδραγάθησεν. Θὰ ἐδιαβάσατε βέβαια ὅτι ὁ θαυμάσιος αὐτὸς ὑπάλληλος, παρ' ὅλα ὅσα ἀναγράφει τὸ διεθνὲς δίκαιον περὶ οὐδετερότητος, ἐφρόντισε νὰ ἐπιβιβασθοῦν ἐν τάξει πεντακόσιοι Τοῦρκοι πυροβοληταί. Τὸ πρᾶγμα, παράδοξον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἐπαραξένευσεν ἀκόμη περισσότερον, διότι ὁ ἀνθυπο-Νουραδογκιὰν αὐτὸς ἔχει τιμηθῆ μὲ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Λοιπὸν ὁμολογῶ πῶς ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ δὲν μ' ἐκπλήττει διόλου. Πῶς δίδονται ἢ τούλάχιστον πῶς ἐδίδοντο τὰ παράσημα;

— Ὁ κύριος... ἔβσκη εἶνε λαμπρὸς ἄνθρωπος καὶ τοῦ ἀρέσουν οἱ σταυροί. Δὲν τοῦς χαρίζομε ἕνα;

Ἀντὶ νὰ τὸν στείλουν σὲ βαφτίσια, τοῦ προσέφεραν τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἀπηύθυναν ἕνα ἔγγραφον καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἐπίσημον στιγμὴν ὁ παρασημοφορημένος ἐχαρακτηρίζετο ὡς φιλέλλην.

— Ἔχει προσφέρει ὑπηρεσίας, ἔλεγε κάποιος.

— Καὶ πολὺ μεγάλας, προσέθετε δεύτερος.

— Ὁ διαπρεπὴς φιλέλλην ὑπερεύεμάτιζε τὸ κοινωνικὸν τῆς ἐφημερίδος.

Καὶ ἔτσι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀμφιβάλλουν ἂν πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἶνε αἱ Ἀθῆναι ἢ τὸ Βελιγράδι, καὶ ἄλλοι, ποὺ ἐργάζονται μὲ μοναδικὴν δραστηριότητα ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶχαν περιληφθῆ θέλοντας καὶ μὴ εἰς τὸν κατάλογον τῶν φιλελλήνων.

*

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον καταντῇ σκανδαλῶδες, εἶνε ὅτι οἱ μεγαλείτεροι εὐεργέται μας μεταξὺ τῶν ξένων, ἐκεῖνοι ποὺ εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον πραγματικὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἠξιώθησαν οὐδὲ τῆς παραμικρᾶς ἠθικῆς ἀντιμοιβῆς.

Ὁ Τζαβὴτ βέης, ὁ Ταχὶρ καὶ ὅλη ἡ περίδοξος φάρα τῶν Νεοτούρκων εἶνε ζήτημα ἂν ἠμπορῇ νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα Ἕλληνικὸ σταυροῦδάκι. Εἰς ποίους ὀφείλομεν τὴν σημερινὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων; Ποῖοι προπαρεσκεύασαν μὲ δεξιοτεχνίαν ἄφθαστον τὴν Βαλκανικὴν συμμαχίαν; Ποῖοι μᾶς ἔπεισαν ὅτι ἀπαραίτητον εἶνε νὰ προμηθευθῶμεν ράβδον ἀφοῦ ὁ λόγος δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτα; Ποῖοι ἐπὶ τέλους μᾶς παραχωροῦν χώρας ἐκτεταμένας καὶ νήσους πλουσίας; Ποῖοι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς φιλέλληνας, τοὺς Νεοτούρκους; Ἡ κυρίως, ποὺ ἔσπευσαν νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ δημοσιεύσουν ψηφίσματα περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντων, νομίζω ὅτι ἐλησμόνησαν κάτι πολὺ σπουδαῖον: τὴν εὐγνωμοσύνην ποὺ ὀφείλομεν εἰς τοὺς ὑποχρεωτικοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἀφοῦ ἡ κυρίως, ποὺ ἀνακατεύονται σὲ ὅλα, παρέλειψαν ν' ἀνακατευθοῦν σὲ κάτι τι, ἰδρύω μόνος μου ἐπιτροπὴν καὶ ψηφίζω:

1ον) Νὰ δοθῇ ὁ Μεγαλόσταυρος εἰς τοὺς ἀκαμπτοτέρους τῶν Νεοτούρκων.

2ον) Νὰ διαβιβασθοῦν πρὸς αὐτοὺς δι' ἐγγράφου τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

3ον) Νὰ ἐγερθοῦν καμμιὰ πενηνταριὰ ἀνδριάντες τῶν ἐπισημοτέρων μελῶν τοῦ ἐθνωφελεστάτου συλλόγου Ἕνωσις καὶ Πρόοδος (τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν).

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς εἶνε τόσον ἱερὸς, ὥστε εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ὁ κ. Καραπάνος ἀκόμη θὰ σπεύσῃ νὰ στείλῃ τὸν ὀβολόν του.

ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

«Εἶνε ἀξιοθαύμαστος καὶ συγκινητικὴ ἡ πλήρης καὶ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἡ παρεχομένη ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν συμμάχων στρατιῶν εἰς τοὺς τοπικοὺς ἀντιπροσώπους. Γράφουν καὶ τηλεγραφοῦν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅπως οἱ ἴδιοι τὰ ἀντιλαμβάνονται».

(Γελοιογραφία ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ «Πὼντς»)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΑΛΩΣΙΣ

Οὔτε σφαγή, οὔτε λεηλασία, οὔτε ἐξανδραποδισμός. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσέρχεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὡς ἐλευθερωτής. Αἱ χιλιάδες χαλύβδινοι φλόγες, ποὺ ἀστράπτουν εἰς τὰς λόγχας του δὲν ἐχειμαρρώθησαν ἕως ἐκεῖ διὰ νὰ χύσουν πυρκαϊὰν ὀλέθρου. Ὁμοιάζουν μὲ κεριὰ κάποιας λιτανείας, ποὺ ἔφυγεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπῆγε νὰ δείξῃ τὴν ἡμερότητα τῆς ἐλαίας καὶ εἰς ἄλλους οὐρανούς. Ἡ βοὴ τῶν ὅπλων μας ἕως τώρα ἐκρίθη ὡς ἕνας ὕμνος πρὸς τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἀδελφοσύνην. Τροπαιοῦχοι ἡμεῖς, ἐκαλύψαμεν στοργικὰ μὲ τὰ ξίφη μας τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῆς ἐκδικήσεως. Ἠτιημένοι καὶ φυγάδες αὐτοί, ἐβρύτησαν τὰ πόδια των εἰς τὰ αἵματα τῶν ἀθώων καὶ ἀφῆκαν ὀπίσω των τὰ πορφυρᾶ ἴχνη τοῦ σπαραγμοῦ.

Ἐπὶ πέντε αἰῶνας ἡ Ἑλληνικὴ Θεσσαλονίκη ὑπέφερεν, ἐπάνω εἰς τὸν λαιμόν της τὸ κοφτερὸ γιαταγάνι τοῦ Τούρκου. Καὶ τώρα, ποὺ τὸ ἐτίναξε κατὰ κεφαλῆς τοῦ τυράννου της, συγκρίνει τὴν σημερινὴν ἅλωσίν της ἀπὸ τοὺς ἐλευθερωτὰς μὲ τὴν παλαιὰν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ τελέσῃ ὑπὲρ τῶν μαρτύρων ποὺ ἔπεσαν τότε ἕνα ἐθνικὸν μνημόσυνον.

*

Εἴμεθα εἰς τὸ ἔτος 1430. Τὴν Θεσσαλονίκην κατέχουν οἱ Ἐνετοί. Εἶνε ὅμως τόσον ὀλίγοι, ὥστε ἡ τύχη τῆς πόλεως εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων κατοίκων.

Διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ Μουρὰτ ὁ Β' ἐξέφανη μὲ τὸν στρατόν του ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη της, ἔστειλε δύο ψορὰς κήρυκας καὶ ἐφώναξαν ἀπὸ μακρὰν ὅτι μεγάλαι χάριτες ἀναμένουν τοὺς Ἕλληνας, ἂν παραδώσουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν ἀμαχητί. Ὡς ἀπάντησις ἀπὸ τὰ τείχη ἤρχισε νὰ ῥίπτεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ βροχὴ βελῶν. Οἱ ὑπερασπισταὶ ὅμως, ὅπως καὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κων)πόλεως μετὰ 23 ἔτη, ἦσαν ὀλίγοι. Ἕνας ἀναλογοῦσεν εἰς τρεῖς ἐπάλξεις. Τὰ τείχη ἦσαν σαθρά.

Οἱ Ἕλληνες μὲ τὴν ἀσπίδα εἰς τὸ χέρι ἥρπαζαν τὰς κλίμακας, ποὺ οἱ ἐχθροὶ ἤρχοντο νὰ στήσουν διὰ νὰ ἀναβοῦν, καὶ τὰς ἐκρήμνιζον κάτω. Οἱ γηραιότεροι ἔφερναν πέτρες καὶ τὰς ἐπετοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μάζαν τῆς ἐφόδου. Αἱ γυναῖκες, φορτωμέναι μὲ κάδους μεγάλους, ἐκουβαλοῦσαν ζεματιστὸ νερὸ καὶ τὸ ἐξεσφενδόνιζαν κατὰ τῶν πολιορκητῶν. Σωστὸ ὑγρὸν πῦρ.

Οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἦσαν πολλοί. Αὐτοὶ εἶχαν καὶ πυροβόλα. Μετεχειρίζοντο πρὸς τούτοις μεγάλους ὀρθογωνίους πύργους ἀπὸ ξύλον, ὑψηλοτέρους ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως, πύργους μὲ πολλὰς ὀροφὰς καὶ γεφύρας, ποὺ τὰς ἐκυλοῦσαν μέχρι τῶν τειχῶν διὰ νὰ πηδήσουν μέσα. Ἡ τύχη τῆς πόλεως ἐκρίνετο ἀποφασισμένη.

*

Ὁ ἄνισος ἀγὼν ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ὅταν οἱ Ἐνετοὶ εἶδαν τὰ στενά, ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὅθεν διὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ πρὸς τὰ ἐκεῖ τείχη, πράγματι ὅμως διὰ νὰ ἔχουν κοντά των τὰ πλοῖα καὶ νὰ τὸ σκάσουν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ κινδύνου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μουρὰτ ἀπ' ἔξω δὲν παύει νὰ ἐξάπτῃ τὸν στρατόν του. Συνάζει πολύτιμα μεταξωτὰ φορέματα καὶ τὰ δείχνει εἰς τοὺς προσπαθοῦντας νὰ ἀνοίξουν δρόμον σκάπτοντες κάτω ἀπὸ τὰ τείχη. Ὑπόσχεται νὰ τὰ δωρήσῃ εἰς ἐκείνους, ποὺ θὰ ἐφαιρέσουν τῆς περισσότερες πέτρες. Τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἡμέραν τῆς ὁριστικῆς ἐφόδου, ὑπόσχεται ἀκόμη περισσότερα. Παρέχει τοὺς κατοίκους καὶ τὴν κινητὴν περιουσίαν των λείαν εἰς τοὺς στρατιώτας, κρατῶν δι' ἑαυτὸν τὴν πόλιν.

Ἡ σύρραξις ὑπῆρξε τρομερά. Ἀλλὰ ἡ δύναμις ὑπερίσχυσε τῆς ἀνδρείας. Τὰ σαρίκια, τὸ ἕνα ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἤρχισαν νὰ κοκκινίζουν ἐπάνω εἰς τὰς ἐπάλξεις, Φωναὶ ἀγωνίας καὶ τρόμου ἀκούονται καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Ὅλοι τρέχουν πρὸς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ἐνετικὰ πλοῖα. Οἱ Ἐνετοὶ ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἐδέχθησαν νὰ σώσουν τὰ γυναικόπαιδα, ἀλλὰ ἐπιβιβάσαντες τὰς ἰδικάς των οἰκογενείας ἀνέκρουσαν πάραυτα πρύμναν, ἀφήσαντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερασπιστὰς εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νικητοῦ.

*

Σπαρακτικὴ εἶνε ἡ περιγραφὴ τῆς ἁλώσεως, τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ὁ Ἰωάννης Ἀναγνώστης, διάκονος τότε ἐν Θεσσαλονίκῃ. Χάριν περιεργείας καὶ διὰ τὸ εὔληπτον τοῦ ὕφους, παραθέτομεν ἐνταῦθα μέρος τῆς ἀφηγήσεως:

«Διὰ τῶν κλιμάκων οὖν καὶ τῶν ὀρυγμάτων ὡς ἔρημον, τῶν πολεμίων τῆς πόλεως ἐντὸς γενομένων, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς οἰκίας συνέτρεχον καὶ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως αὐτὰς ἀναπετάννυναι πρὸς τὸ ἐν πόλιν εἰσελθεῖν ἅμα παντὶ τῷ στρατεύματι τὸν Μουράτην. Καὶ εἴδες ἂν δίκην μελισσῶν καὶ θηρῶν ἀγρίων εἰσιόντας αὐτοὺς ὠρυομένους καὶ φόνον πνέοντας ἡμέτερον καὶ τὴν πόλιν τοὺς μὲν πεζῇ τοὺς δ' ἐφίππους διαλαμβάνοντας.»

*

Ποταμοὶ αἱμάτων ἔτρεχον εἰς τοὺς δρόμους: Οἱ Τοῦρκοι, εἰσερχόμενοι εἰς τὰς οἰκίας, ἔσυρον ἀναμίξ ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά, τοὺς ἔδεναν «ὥσπερ ἄλογα ζῶα» καὶ τοὺς ἔσυραν ἔξω, ὅπου ἦτο τὸ στρατόπεδον. Ἡ βαρβαρότης τοῦ πορθητοῦ ἔφθασε πολὺ περαιτέρω. Ὅσοι ἐκ τῶν χριστιανῶν εἶχον πέσει νεκροὶ ἔμειναν ἔτσι εἰς τοὺς δρόμους, ἀπαγορευθείσης τῆς ταφῆς των. Παρουσιάσθη δὲ τὸ ἀπαίσιον θέαμα σκύλων πεινασμένων συρόντων τὰ πτώματα.

Ἐπειδὴ οἱ πληγωμένοι καὶ οἱ γέροντες δὲν ἐχρησίμευαν εἰς τίποτε, ἀπεκεφαλίζοντο ἐπὶ τόπου. Βοὴ καὶ γόοι ἀνήρχοντο ἐκ τῆς πόλεως μέχρι βαθείας νυκτός. Εἰς τοὺς δρόμους συνηντῶντο ἐκεῖνοι ποὺ ἐκράτουν τοὺς δεμένους κατοίκους πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔψαχναν εἰς τὰ ἐρημωμένα σπίτια διὰ νὰ εὕρουν τοὺς τυχὸν κρυπτομένους. Αἱ μητέρες ἐζητοῦσαν τὰ βρέφη των. Τὰ παιδιὰ τοὺς γονεῖς. Αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας. «Καὶ στεναγμὸς ἦν αὐτοῖς ἐπιγενὴς καὶ ἀπαρηγόρητον δάκρυον».

Τοὺς μοναχοὺς οἱ Τοῦρκοι ἔδεναν μαζὶ μὲ γυναῖκας γελῶντες διὰ τὴν σκανδαλώδη γειτνίασιν. Αἱ εἰκόνες τῶν ναῶν, ἀριστουργήματα τέχνης, ἐμαζεύοντο εἰς

---

(60) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ (60)

PIERRE SOUVESTRE-MARCEL ALLAIN

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΓΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

— Τί διάβολο πρόκειται νὰ κάμουν; ἐσκέπτετο.

Ὁ Μπεντὼ, ὡς νὰ ἐνόησε τὴν σκέψιν του, ἀπήντησε μὲ σατανικὸν μειδίαμα:

— Τὰ περίστροφα κάμνουν κρότον καὶ εὑρίσκει κανεὶς κατόπιν τὸν ἔνοχον... τὸ ξέρεις αὐτό, Φαιδόρ.... ἔχομεν ἄλλως τε διαταγὰς καὶ θὰ ἴδῃς.

Ὁ Μπεντὼ ἐστράφη τότε πρὸς τοὺς συντρόφους του.

— Ἔμπρὸς σεῖς! Δέσατε αὐτὸ τὸ δέμα καὶ δρόμο γιὰ τὸν βράχον... Ἐγὼ πηγαίνω ἔμπρός.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ὁ Φαιδὸρ ἐρρίφθη μέσα εἰς τὸ δίκτυον καὶ ἐστηκώθη εἰς τὰ χέρια τῶν λῃστῶν.

Τώρα ἤρχιζε νὰ ἐννοῇ.

Θὰ τὸν ἐπετοῦσαν ἀπὸ τὸν βράχον εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐνδιεφέρετο τόσον δι' αὐτό.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τοῦ Φαιδὸρ ἦτο ὅτι ὁ Μπεντὼ ὑπήκουεν εἰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας εἶχε λάβει.

Καὶ ποῖος ἄλλος ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ δώσει διαταγὰς καὶ νὰ μηχανευθῇ ἕνα τοιοῦτον θάνατον ἀπὸ τὸν Φάντασμαν;

XXVII

Εἰς τὸ κενὸν

— Εἴσθε σεῖς, κύριε Ζοῦδ;

— Ναί, κύριε Βωγκρελὰν... Μὲ ἐκαλέσατε;

— Πράγματι. Ἤθελα νὰ σᾶς ὁμιλήσω. Καθήσατε, παρακαλῶ.

Ὁ κ. δὲ Βωγκρελὰν ἦτο εἰς τὸ διευθυντικὸν γραφεῖον καὶ ἐφαίνετο ἡσυχώτατος καὶ πολὺ εὐδιάθετος.

— Κύριε Ζοῦδ, εἶπεν, ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων;

— Ὑποθέτω...

— Καὶ τί σκέπτεσθε νὰ κάμετε;

— Πῶς! Τί σκέπτομαι νὰ κάμω; Τί ἐννοεῖτε;

— Θέλω νὰ εἰπῶ, κύριε, ὅτι θὰ ἤμην εὐτυχὴς νὰ μάθω, ἂν ἔχετε κανὲν νέον σχέδιον ἐνεργείας.

— Νέον σχέδιον;

— Ναί... Ἂν ἀπεφασίσατε νὰ ἐνεργήσετε περισσότερον ἐπιδεξίως ἀπὸ ὅ,τι ἐκάματε ἕως τώρα.

Ὁ Ζοῦδ, ὅστις προσεπάθει νὰ εἶνε ἤρεμος ἀνετινάχθη.

— Ἀγαπητὲ κύριε, εἶπεν, οἱ λόγοι σας εἶνε πολὺ πικροί. Ὑποθέτω ὅτι δὲν ἐνήργησα ἀδεξίως μέχρι τοῦδε...

Ἀλλ' ὁ κ. Βωγκρελὰν ἔχασεν ἐπίσης τὴν ψυχραιμίαν του.

— Ἀλήθεια; εἶπε εἰρωνικῶς. Νομίζετε ὅτι δὲν εἴσθε ἀδέξιος; Μὰ τὴν πίστιν μου σκέπτομαι ἂν ἐλογαριάσατε καλὰ ὅσα συνέβησαν ἐδῶ ἀπὸ ἑνὸς μηνός.

— Σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὰ ἐλογάριασα καλά.

— Καὶ αἱ σκέψεις σας σᾶς ἔφεραν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ὑπήρξατε ἀδέξιος;

— Ἀπολύτως, κύριε Βωγκρελάν.

— Σᾶς συγχαίρω.

Ὁ Ζοῦδ ἔγεινε νευρικός.

— Κύριε Βωγκρελάν, ἤθελα νὰ μάθω τί σᾶς ἔκαμε νὰ ὁμιλῆτε ἔτσι;

Ὁ κ. Βωγκρελὰν ἠγέρθη.

— Ὅλα μαζῆ.

Καὶ ἐνῷ ἡ ἔκφρασις τοῦ Ζοῦδ μετηλλάσσετο, ὁ κ. Βωγκρελὰν προσέθεσε:

— Σᾶς φθάτε λοιπόν! Γίνεται ἐδῶ μυστηριῶδες ἔγκλημα, ὁ φόνος τοῦ Ρεβέρτου ντὺ Ρὰν, καὶ γράφω πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἐν Παρισίοις νὰ μοῦ στείλῃ ἕνα καλὸν ἀστυνομικόν.

— Καὶ ἡ Διεύθυνσις μὲ ἔστειλεν.

— Ἀκριβῶς! Καὶ σᾶς στέλλουν ἐδῶ. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς σας τί ἔγεινε, παρακαλῶ; Εἰς γερουσιαστὴς ἐφονεύθη, ὁ ταμίας μου ἐφονεύθη, ἡ ἐρωμένη τοῦ ταμίου μου ἐφονεύθη ... ἐνεκα λόγῳ τὰ σκάνδαλα ἐπολλαπλασιάσθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε τὸ Μοναχὸ φαίνεται ὅτι ἔγεινε φωλεὰ λῃστῶν .... Αὐτὰ ἔφερεν ἡ ἄφιξίς σας, κύριε Ζοῦδ .... Πρέπει νὰ εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτά; Ἔχω ἄδικον νὰ νομίζω ὅτι δὲν εἴσθε κατάλληλος διὰ νὰ διαφωτίσετε τὰ μυστήρια αὐτά;

Ὁ Ζοῦδ διετήρει μειδίαμα εἰς τὰ χείλη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ κατηγορητηρίου ἐκείνου. Εἶχεν ἀνακτήσει τὴν ψυχραιμίαν του. Δὲν ἦτο θυμωμένος ἀλλ' ἡ περιέργειά του εἶχε κεντηθῆ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν.

— Διατί ὁ Βωγκρελὰν μοῦ κάμνει ὅλην αὐτὴν τὴν σκηνήν; ἐσκέπτετο. Πρὸ δύο ἡμερῶν ὡρκίζετο εἰς τὸ ὄνομά μου.

Καὶ ὁ Ζοῦδ δὲν εὕρισκε τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἔπρεπε ν' ἀπαντήσῃ κάτι εἰς τὸν διευθυντήν.

— Εἶνε ἀληθές, εἶπεν, ὅτι ἐφ' ἧς ἐγὼ καὶ ὁ Φαιδὸρ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ Μοντεκάρλο τὰ σκάνδαλα ἐπολλαπλασιάσθησαν. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι λησμονεῖτε ὅτι ἡ παρέμβασίς μου δὲν ὑπῆρξε ἀνωφελής.

— Ἀλήθεια; Ὑπενθυμίσατέ μου τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας μοῦ ἐκάματε;

— Προθύμως .... Λησμονεῖτε κάποιο τέχνασμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀριθμὸς 7 ἐκέρδιζε διαρκῶς εἰς τὸ τραπέζι τῆς ρουλέττας; Νομίζω ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ....

— Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐνηργήσατε πολὺ ἀδέξιως. Καὶ ἕνας ποὺ θὰ ἤθελε νὰ βλάψῃ τὸ Καζινὸ δὲν θὰ ἐφώναζεν ὅπως σεῖς τὸ πρᾶγμα.

Ὁ Ζοῦδ ἔκρινε περιττὸν ν' ἀπ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΜΑΧΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΣΑΤΑΛΤΖΑΣ

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις οὐδεμία ἐγένετο μέχρι τῆς μεσημβρίας σήμερον ὡς πρὸς τὴν προέλασιν τοῦ Μακεδονικοῦ στρατοῦ εἰς Θεσσαλονίκην. Διάφοροι διαδόσεις περὶ δῆθεν τηλεγραφήματος ληφθέντος εἰς πρεσβείαν ἐνταῦθα, καθ' ὃ ὁ Διάδοχος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν σήμερον, δὲν ἔχονται ἀκριβείας.

Ἐπισήμως ἐξηκριβωμένον εἶνε, ὅτι ἡ διάβασις τοῦ στρατοῦ μας διὰ τῆς ζευχθείσης γεφύρας τοῦ Ἀξιοῦ, ἡ ὁποία ἤρξατο χθὲς τὴν 5ην μ. μ., ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ συνεπληρώθη τὴν πρωΐαν σήμερον.

Πλὴν ὅμως τῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ, ὑπάρχει καὶ ἑτέρα τοιαύτη ἐπὶ τοῦ Ἐχεδώρου (Γαλικοῦ), τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ διέλθῃ ὁ στρατὸς, ἀπέχουσαν λεπτὰ μόνον τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης. Πρὸ τῆς γεφύρας ἐντούτοις ταύτης, κατὰ προγενεστέρας πληροφορίας, ἐθεωρεῖτο βέβαιον, ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἀντέτασσε τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν.

Δὲν εἶνε ὅμως γνωστὸν, ἐὰν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐνέμειναν καὶ μετὰ τὸν πανικὸν, τὸν ὁποῖον ἐνέσπειραν οἱ φυγάδες τῆς μάχης τῶν Γιαννιτσῶν οἱ τραπέντες πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐὰν ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι ἤθελον ἀποπειραθῇ ἀντίστασιν, ὁ στρατός μας θὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν μέχρι τῆς αὔριον, εἰ δ' ἄλλως θὰ εἰσέλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις μέχρι τῆς ἑσπέρας σήμερον.

Η ΜΑΧΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΣΑΤΑΛΤΖΑΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΟΦΙΑ, Πέμπτη 10 π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ἡ προέλασις τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν ὀχυρωματικὴν γραμμὴν τῆς Τσατάλτζας ἐξακολουθεῖ κανονική, ἀναμένεται δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ἔναρξις τῆς μεγάλης τελειωτικῆς μάχης.

Αἱ πρῶται ἐκ Σόφιας ἐνισχύσεις ἐφεδρικῶν καὶ ἐθελοντικῶν πωμάτων ἔφθασαν ἤδη εἰς Ἐσκὴ Μπαμπᾶ, ἤρχισε δὲ κανονικὴ ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ προελαύνοντος στρατοῦ.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΑΣ 400 ΧΙΛΙΑΔΑΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΟΦΙΑ, Πέμπτη 10 π. μ.—Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν παρακολουθούντων τὸν πόλεμον ἐν Θρᾴκῃ εἰδικῶν ἀπεσταλμένων τῶν Εὐρωπαϊκ. ἐφημερίδων, ἡ τελειωτικὴ μάχη τῆς Τσατάλτζας θὰ ἔδῃ ἀντιμετώπους ὑπὲρ τὰς 400 χιλιάδας ἀνδρῶν εἰς γραμμὴν παρατάξεως 135—20χιλιομέτρων. Διότι ὅσαι καὶ ἂν εἶνε αἱ ἀπώλειαι --ἐδείως τῶν Τούρκων— κατὰ τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου μάχας, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ κενὰ θὰ ἔχουν συμπληρωθῇ μέχρι τῆς μάχης τῆς Τσατάλτζας δι' ἐπιχίλιοι ἐκ Σόφιας καὶ Βελιγραδίου ἀπὸ μέρους τῶν Βουλγάρων καὶ δι' ἐπικουριῶν ἐξ Ἀσίας μετὰ τῆς διαθεσίμου φρουρᾶς ἐκ Κων)πόλεως ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων.

Θεωρεῖται ὅμως ζήτημα ἀφ' ἑνὸς μὲν κατὰ πόσον οἱ Τοῦρκοι θὰ λάβουν καιρὸν ν' ἀνασυνταχθοῦν πρὸς κανονικὴν ἄμυναν τῆς ὀχυρωματικῆς γραμμῆς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατὰ πόσον θὰ ματαιώσουν τὴν κυκλωτικὴν κίνησιν, ἣν διενεργεῖ ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Δέρκων.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφοῦν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρχισε μεγάλη μάχη μεταξὺ 40 χιλιάδων Βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τὸν Μαχμοὺτ Μουχτὰρ πασσᾶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐξηκολούθουν τὴν ὑποχώρησίν των ἀπὸ Βιζύης πρὸς τὴν Τσατάλτζαν.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΟΧΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΣΑΤΑΛΤΖΑΣ

Η ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΟΦΙΑ, Πέμπτη, 10 π. μ.—Ἡ ὀχυρωματικὴ γραμμὴ τῆς Τσατάλτζας, εὑρισκομένη εἰς ἀπόστασιν 25—30 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Κων)πόλεως, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς λίμνης τοῦ Μπουγιοὺκ-Τσεκμετζὲ, παρὰ τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ, μέχρι τῆς λίμνης τῶν Δέρκων, παρὰ τὸν Εὔξεινον.

Διπλῆ σειρὰ ὀχυρωματικῶν ἔργων, τριάκοντα περίπου, ἐκτείνεται εἰς μέτωπον 15—16 μιλίων, ἀπὸ τῆς μιᾶς λίμνης εἰς τὴν ἄλλην. Τὰ ὀχυρώματα ταῦτα, ὑψούμενα ἐπὶ φύσει ὀχυρῶν θέσεων, εἰς ὕψος 300 πολλάκις ποδῶν, ἀποτελοῦσι σοβαρωτάτην ἄμυναν διὰ στρατὸν δυνάμενον νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην, ὡς ἐκ τῶν βροχῶν, τὰ πέριξ ἕλη καὶ αἱ παράλληλοι πρὸς τὰ ὀχυρώματα τάφροι καθιστῶσι τὴν προσέγγισιν σχεδὸν ἀδύνατον.

Τὴν ὀχυρωματικὴν ταύτην γραμμὴν ἐσχεδίασεν ὁ Γερμανὸς φὸν Μπλοὺμ-πασᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1877, ὀλίγον πρὸ τοῦ Ρωσσοτουρκ. πολέμου. Κατὰ τὸ 1878 δὲ οἱ Ρῶσσοι ἐκρατήθησαν ἐπ' ἄρκετὸν ἐκεῖ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔγινεν ἐργασία ἐνισχύσεως τῶν ὀχυρωμάτων. Δὲν εἶνε ὅμως γνωστὴ ἐπακριβῶς ἡ σημερινὴ κατάστασίς των.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἐγνώσθη, ὅτι πολλὰ τῶν τηλεβόλων τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Τσατάλτζας μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἐνεοῦμως ἐνδεχόμενον τὸ ἐλαφρὸν πυροβολικὸν καὶ μερικὰ τῶν βαρέων πυροβόλων τοῦ Βοσπόρου νὰ μετεφέρθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν Τσατάλτζαν.

Εἰς τὴν Τσατάλτζαν ἀποστέλλονται οἱ ἐκ 31. Ἀσίας ἔφεδροι. Ὑπολογίζεται δὲ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν, ὅτι 70χιλ. καλοῦ στρατοῦ ἀρκοῦν διὰ νὰ κρατήσουν τὴν ἄμυναν εἰς τὰ ὀχυρώματα ταῦτα.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΜΙΡ,.

ΣΟΦΙΑ, 25 Ὀκτωβρίου. (Ἀθην. Πρακτ.)—Ἡ «Μὲρ» βεβαιοῦ ὅτι ἡ μάχη τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ὁ ὑπὸ τὸν Ναζὴμ-πασσᾶν τουρκικὸς στρατὸς ἐπὶ τῆς γραμμῆς Σεραΐ-Τουρλοῦ, ἀπέληξεν εἰς καταπληκτικὴν ἥτταν αὐτοῦ, τελείως συντριβέντος. Οἱ Βούλγαροι ἐπέφερον δεπλασίας ἀπωλείας νεκρῶν καὶ τραυματιῶν πρὸς τὴν μάχην τοῦ Λουλὲ-Μπουργκάς. Ὁ ἡττηθεὶς στρατὸς φεύγει ἐν ἀταξίᾳ πρὸς τὴν Τσατάλτζαν, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Τὰ εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων περιελθόντα τηλεβόλα εἰς Λουλὲ Μπουργκας καὶ Τυρολόγην ὑπερβαίνουν τὰ 100. Μεγάλαι ποσότητες ζωοτροφιῶν κατελήφθησαν ἐπίσης. Οἰεεὶς Τυρολόγην συλληφθέντες αἰχμάλωτοι ἀνέρχονται εἰς 2,000.

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΟΦΙΑ, Πέμπτη 10 π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Οἱ πρίγκηπες Βόρις καὶ Κύριλλος, μένοντες παρὰ τῷ στραταρχείῳ ἐν Στάρᾳ Ζαγόρᾳ, ἐπισκέπτονται ἤδη διαφόρους ἐν Μακεδονίᾳ κατακτηθείσας πόλεις.

Ἡ Βασίλισσα ἐξακολουθεῖ ἀκουράστως τὸ ἔργον τῆς διευθύνσεως τῶν νοσοκομείων ἐν Στάρᾳ-Ζαγόρᾳ.

ΑΠΕΣΟΥΝ Η ΣΚΟΔΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ 'ΜΙΡ,

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΟΦΙΑ, Πέμπτη 10 π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Ἡ ἡμιεπίσημος «Μὲρ», ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ἀπαντῶσα εἰς ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Πύλης, καθ' ὃ ἡ κατάστασις δὲν εἶνε ἀκόμη ἀπελπιστικὴ, ἐφ' ὅσον ἀντέχουν αἱ πόλεις τῆς Σκόδρας καὶ τῶν Ἰωαννίνων, λέγει ὅτι αἱ παρηγορίαι αὗται εἶνε ἐντελῶς πλατωνικαὶ, καθόσον ταχίστη θὰ εἶνε ἡ παράδοσις καὶ τῶν δύο τούτων ὀχυρῶν πόλεων.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΜΙΡ ΚΑΠΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. (Ἀθην. Πρακτ.).—Πλησίον τοῦ Δεμὶρ-Καποῦ πεισματώδης μάχη συνήφθη προχθὲς, ἀπολήξασα εἰς ἧτταν τῶν Τούρκων καὶ κατάληψιν τῶν ὀχυρῶν στενῶν. Ἡ μεγάλη γέφυρα τοῦ Ἀξιοῦ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐμείνεν ἀβλαβής.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΝΙΚΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ὀκτωβρίου. (Ἀθην. Πρακτορεῖον).—Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα Τουρκικοῦ στρατοῦ, μία Ἑλληνικὴ μεραρχία διεσκορπίσθη μετὰ δεήμερον μάχην. «Ἔμειναν εἰς χεῖράς μας —ἐξακολουθεῖ τὸ τηλεγράφημα μερικὰ ὅπλα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα. Κατελάβομεν ἐκ νέου τὸ Σόροβιτς.

«Σύνταγμα Σερβικοῦ ἱππικοῦ μετὰ μυδραλλιοβόλων διεσκορπίσθη πλησίον τοῦ Ἀρενόβου, βορειοανατολικῶς τοῦ Περλεπέ. 48 ἄλογα συνελήφθησαν. Ἡ μάχη διήρκεσεν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν καὶ ἀπέληξεν εὐνοϊκῶς δι' ἡμᾶς.

«Ἐξ Ἰωαννίνων ἐπίσης ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὑπέστη μεγάλας ἀπωλείας καὶ ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τὸν ἀπώθησε μέχρι τῶν...Πέντε Πηγαδιῶν»;

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ὀκτωβρίου. (Ἀθ. Πρ.)—Τὸ συνελθὸν χθὲς πολεμικὸν συμβούλιον ἐν τῇ Π. Πύλῃ εὗρεν, ὅτι ἡ κατάστασις δὲν εἶνε οὐδαμῶς ἀπελπιστικὴ καὶ ἀπεφάσισε συνεπῶς ν' ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἐπέμβασιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ εἰρήνη ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας θὰ εἶνε δυσμενὴς διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ Πύλη ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον.

ΗΘΕΛΕΝ ΑΠΛΩΣ ΝΑ ΒΟΛΙΑΔΣΚΟΠΗΣΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ὀκτωβρίου (Ἀθ. Πρακτορεῖον).—Αἱ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι, κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γαλλίας, ὅτι διάβημα παρεμβάσεως εἶνε ἀδύνατον καὶ ὅτι μόνον ζήτημα μεσολαβήσεως δύναται νὰ συζητηθῇ, ἡ Πύλη ἀπηύθυνε πρὸς τὰς Δυνάμεις νέαν ἐγκύκλιον διακοίνωσιν, ἐξηγοῦσα ὅτι διὰ τῆς πρώτης διακοινώσεώς της δὲν ἐσκόπει ποσῶς νὰ ζητήσῃ τὴν παρέμβασιν τῶν Δυνάμεων, ἀλλ' ἐζήτησεν ἁπλῶς νὰ βεβαιωθῇ τὴν γενναιοφροσύνην τοῦ διὰ νὰ ἀποδιωξῇ τὸν ἐχθρὸν του πέραν τῶν στενῶν αὐτῶν.»

Περιγράφει ἔπειτα τὴν μάχην, ἀρχίσασαν ἀπὸ τὴν πρωΐαν καὶ παραθεῖσαν μέχρι τῆς ἑσπέρας. Εἰς μίαν καλύβην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ ἀνταποκριτὴς εὑρῆκεν ἕνα νέον ἀξιωματικὸν πάσχοντα ἐκ πυρετοῦ. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐβεβαίωσε τὸν δημοσιογράφον ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰς πλεῖστα σημεῖα εἶχον κρύψει ψευδῆ κανόνια, καμωμένα ἀπὸ κορμοὺς δένδρων βαμμένους μαύρους, διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς Ἕλληνας.

Η ΜΑΧΗ ΚΑΙ Η ΦΥΓΗ

«Τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικὸν ἤρχισε τὸ πῦρ ὀλίγον μετὰ τὴν δευτέραν μετὰ μεσημβρίαν, ἀμέσως δὲ ἀπήντησαν οἱ Τοῦρκοι. Οἱ εὔζωνοι τότε ὥρμησαν μὲ τόσον θάρρος, ὥστε κατώρθωσαν νὰ φθάσουν μέχρι τῶν μυδραλλιοβόλων καὶ νὰ κατάσχουν μερικὰ ἐξ αὐτῶν, ἐξαναγκάζοντες οὕτω τοὺς Τούρκους νὰ φύγουν ἀπὸ τὰ πρῶτα ὀχυρώματα τοῦ ὄρους.

«Εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπερίμεναν τὴν νύκτα οἱ ἀντίπαλοι στρατοί

«Εἰς ὅλον τὸ πεδίον τῆς μάχης ὑπάρχουν ἴχνη τῆς φυγῆς, πτώματα ἵππων, σκηναὶ κτλ. Οὐδαμοῦ ὑπάρχει τάφρα· ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ Ἕλληνες στρατιῶται δὲν ἤναψαν κἂν φωτιὰν διὰ νὰ μὴ προδώσουν τὰς θέσεις των. Σώζονται ἀκόμη τὰ θραύσματα τῶν Ἑλληνικῶν ὀβίδων.»

Αἱ πλευραὶ τῶν βουνῶν φέρουν τὰ ἴχνη τῶν κανονιοβολισμῶν. Εἰς τίνα μέρη ἀπὸ τὰ πλευρὰ τῶν βουνῶν προέχουν μεγάλαι λευκαὶ κηλίδες, τὰς ὁποίας ὁ δημοσιογράφος ἐξέλαβεν ὡς μάρμαρα Πεντελικά. Προσεκτικωτέρα ἐν τούτοις ἐξέτασις διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀποδεικνύει ὅτι πρόκειται περὶ χιλιάδων σκηνῶν διεσκορπισμένων εἰς τὸ ἔδαφος. Εἶνε τὸ Τουρκικὸν στρατόπεδον, ἐγκαταλειφθὲν ἐν σπουδῇ μόλις ἠγγέλθη ἡ πλευρικὴ κίνησις τῆς μεραρχίας τῆς Δεσκάτης. Αἱ σκηναὶ ἀμέσως ἐδέθησαν διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ ὑποχώρησις. Ἀλλὰ νέα πληροφορία ἐβεβαίωνεν ὅτι οἱ εὔζωνοι προχωροῦν ἀκάθεκτοι, καὶ ὁ στρατὸς ἔφυγε τότε ἐγκαταλείπων τὰ πάντα, ἀπὸ τροφῶν μέχρι φεσίων ἀκόμη. Ὁ δημοσιογράφος, διευθυνθεὶς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, εὗρε παντὸς εἴδους πράγματα, ἀπὸ εἴδη πολυτελείας τῶν ἀξιωματικῶν, λαμπτῆρας, πιάτα, καθίσματα, παιγνιόχαρτα, μέχρι γαλεττῶν, φασολίων καὶ ὑποδημάτων τῶν στρατιωτῶν καὶ μέχρις ἀκόμη κιβωτίων τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι οὗτοι προσεπάθησαν νὰ σώσουν, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐγκατέλειψαν ἀπειθοῦντες οἱ στρατιῶται.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ

Εἰς μίαν ἐξοχικὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι διέμεινε τὸ Τουρκικὸν Ἐπιτελεῖον, τὸ ἔδαφος μέσα καὶ γύρω εἶνε ἐσπαρμένον ἀπὸ χαρτιὰ καὶ κατάστιχα.

Ὁ παράφρων πανικὸς ἔχει μεταβάλει ὁλόκληρον τὸν μακρὸν δρόμον εἰς ἕνα εἶδος πλατείας δημοπρατηρίου. Μεγάλα ἀντικείμενα, ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἐφ' ἁρματοῦ τοῦ στρατοῦ, ὡς κάρρα, μεταγωγικὰ, βυτία κλπ. ἀδελφοῦνται μὲ προσωπικὰ ἀντικείμενα· μικρὰ καὶ ἀσήμαντα κεῖνται πλησίον μεγάλων. Εἰς ἕνα ὕψωμα ἔχουν συγκεντρωθῇ τὰ 22 Τουρκικὰ τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα κατέλαβον οἱ Ἕλληνες.

Ἡ ἀνταπόκρισις καταλήγει μὲ μίαν μελαγχολικὴν σκέψιν:

Ἂν οἱ Τοῦρκοι, λέγει ὁ κ. κ. Μπιτέτι, ἤθελαν νὰ καταλάβουν ἐκ νέου τὰ στενὰ, τὰ ὁποῖα ἔχασαν, θὰ ἔπρεπε νὰ κινητοποιήσουν στρατὸν τοὐλάχιστον διακοσίων πενήντα χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἡ Μακεδονία δὲν εἶνε τόπος, ὁ ὁποῖος κατακτᾶται εὐκόλως, ἐνῷ εἶνε εὔκολον νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ κανεὶς μὲ καλῶς ὠργανωμένον στρατόν.»

ΕΡΑΝΟΙ ΤΩΝ ΝΑΩΝ

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον προέβη εἰς ἔγκρισιν πιστώσεων ἐξ 25,803 δρ. ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ εἰς βάρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων ναῶν τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 5 μ. μ.—Ἀτμόπλοιον ἐκ Λευκάδος μετέφερεν ἐνταῦθα σήμερον τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Πρεβέζης, ἀνερχομένους εἰς 812 στρατιώτας καὶ ἀντάρτας Ἀλβανοὺς καὶ 52 ἀξιωματικούς.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸ παλαιὸν φρούριον, εἰ δὲ στρατιῶται εἰς τὴν νέον.

Ἀπεφασίσθη ὅπως πάντες οἱ αἰχμάλωτοι μεταφερθοῦν εἰς τὴν νῆσον Βίδο πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀποδοκιμαστικῶν ἐκδηλώσεων. Ἀκριβῶς δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ ἀρχαὶ ἀπέφυγον νὰ τοὺς περιαγάγουν διὰ τῆς πόλεως.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΣ ΚΛΗΡΩΤΩΝ

Νεωτέρα ἀνακοίνωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰδοποιεῖ σήμερον, ὅτι καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ ἐν ἀναβολῇ κατατάξεως καὶ οἱ ἀπαλλαγέντες τοῦ 1912, ὅσοι εἶχον κληθῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα διὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου, καλοῦνται νὰ προσέλθουν ἕνα μῆνα ἀργότερον—τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1912.

Εἰς τὸ ἀποψινὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ προσκλήσεως τῶν θυρεοφρουρῶν τῆς κλάσεως 1898 πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ τὸ περὶ προσκλήσεως τῶν ἀπαλλαγέντων καὶ τῶν ἐξ ἀναβολῆς τῆς κλάσεως 1912.

ΚΕΔΙΓΑ ΔΟΓΤΑ

Συναυλία νοτίων ἀνέμων καὶ βροχῆς ἐμάστισε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ πρωΐας σήμερον.

—Οἱ ρηγχλοὶ Ἀθηναῖοι ὅμως ἀς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι πυκνὸν χιόνι πίπτει καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν.

— Εἶχε φθάσει δὲ εἰς ὕψος μιᾶς σπιθαμῆς εἰς τὸ χανι-Χιντζιγόγου.

— Ὁ ἐπίστρατος νομάρχης κ. Ἀγγελόπουλος προσελήφθη ὑπὸ τοῦ νομάρχου Κοζάνης κ. Ἀργυροπούλου ὡς γραμματεύς.

— Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς Νομαρχίας κ. Λιγρὸν, τὸν γραμματέα τῆς Ἀστυνομίας κ. Γιάγκου, καὶ τὸν Εἰρηνοδίκην νοτίου πλευρᾶς προέβη εἰς ἐκτίμησιν τῶν παρὰ τὸν σταθμὸν Λαρίσης κατεληφθεισῶν οἰκιῶν καὶ σταύλων.

— Ἤδη συντάσσεται τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀποζημιώσεως, κανονιζομένης πιθανῶς εἰς 35 δρ. δι' ἕκαστον οἴκημα κατὰ μῆνα.

— Τοῦτο δὲ καθόσον ὅλα τὰ ἐπιταχθέντα οἰκήματα εἶνε μικρόσπιτα.

— Εἰς τὸ Κρανίδι συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐκεῖ διδασκαλισσῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τοὺς ἄπορους συμπολίτας των.

— Συνελέγη δὲ τὸ ποσὸν τῶν 1500 δρ. ἐκ τοῦ ὁποίου κανονίζονται 30 λεπτὰ ἡμερήσιον ἐπίδομα κατ' ἄτομον.

— Ἐπίσης οἱ Κρανιδιῶται ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν ἐπιστράτων 100 φανελλάκια, 200 ζεύγη μάλλινες κάλτσες καὶ πολλὰς μαλλινοζώνες.

Τὸ λαγωνικὸ

Οἱ ἔρανοι τῆς «Ἀτλαντίδος»

Ὁ κ. Βλοστὸς ἔλαβε σήμερον 45 χιλ. φράγκων ἀκόμη ἐκ τῶν ἐράνων τῆς «Ἀτλαντίδος», τῶν διατιθεμένων διὰ τὸ ἔργον τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Δέησις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων

Σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς γενήσεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων, ἥτις θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Διωργανώθη ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς κυριῶν.

Στρατιωτικαὶ μεταβολαὶ

Διὰ Β. Διατάγματος ἐν Βερροίᾳ ἐκδοθέντος, τοποθετεῖται καὶ διορίζεται ὁ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ κληθεὶς ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ν. Ἀντωνιάδης εἰς τὴν Γον. Διαρκὲς Στρατοδικεῖον ὡς πρόεδρος. Δι' ἀμείου Διατάγματος προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ κ. κ. Ι. Κωνσταντόπουλος, Μ. Καρζῆς, Δ. Πλανόπουλος, Π. Τριανταφύλλης, Γ. Κανελλόπουλος, Χ. Ἠλίππας καὶ Ἀν. Ἀνδρουτσόπουλος, εἰς δὲ τὸ πυροβολικὸν ὁ κ. Κ. Βιζυρεάλης.

Πολαιὸς τόρος

Ἐργάται ἀνορύσσοντες χθὲς φρέαρ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τῆς συνοικίας Ἐφηβείου οἰκίαν τοῦ Λαζ. Μάρκου συνήντησαν εἰς βάθος 0,35 ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, μάρμαρον παχὺ 10 ἑκατοστομέτρων κατωθεν τοῦ ὁποίου εὗρον τάφον παλαιὸν καλλιτεχνικώτατα ἐκτισμένον ἔχοντα μῆκος 2 μέτρων πλάτος 0,92 καὶ βάθος 0,95.

Ἐντὸς δὲ αὐτοῦ εὑρέθησαν ὀστᾶ καὶ τεμάχια σανίδων σαπισμένα.

Τὸ οἰκεῖον ἀστυνομικὸν τμῆμα ἐπληροφορήθη ἀνακρίσεων.

Ἡ συγκοινωνία μας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 26 Ὀκτωβρίου. — Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Ἰταλικὸν) 4 μ. μ. Εἰς Σμύρνην, Κων)πολιν καὶ Ρωσσίαν (Κεδίδι) 11 30' π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην, Σερβίαν, Καβάλαν καὶ Δεδεαγάτς (Λέυδ) 3 μ. μ. Εἰς Σάμον, Χίον, Μιτυλήνην καὶ Ρόδον (Λέυδ) 4 μ. μ.

ΓΑΛΟΤΣΕΣ

Νέα σχέδια δι' ὅλους παρελήφθησαν

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΞΙΖΕΙ

νὰ ἴδῃτε ὅλοι ἕνα νέον περίεργον μηχάνημα τῆς Ἰαπωνέζικης Βιομηχανίας ποὺ ἔφερεν

Ο ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ζητεῖστε εὐθὺς καμαριέρα πεπειραμένη γνωρίζουσα ραπτικὴν καὶ ἔχουσα καλὰς συστάσεις. Διεύθυνσις 19 ὁδὸς Ἀριστομένους πλησίον Εὐαγγελισμοῦ. Ὧραι 9—12 μεσημβρίας.

Γερμανὸς ζητεῖ θέσιν παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ διὰ παιδία. Πληροφορεῖται ὁδὸς Ἱπποκράτους 4

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐν Δωζάνῃ διαπρεποῦς φιλέλληνος ἰατροῦ κ. Ἐδουάρδου Céresole ἱδρύθη κεμιτᾶτον, ὅπερ ἀνέλαβε ν' ἀποστείλῃ πλήρες φορητὸν νοσοκομεῖον ἐνταῦθα, ὅπερ, ἀναχωρήσαν ἤδη ἐξ Ἑλβετίας, φθάνει ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ κ. Céresole εἰς ὡραίαν αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κ. Καλαμάρη, ἣν παρακαλεῖ νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως δι' ἐπιτροπῆς, ὅπως τύχῃ καλῆς ἐνταῦθα ὑποδοχῆς καὶ διευκολυνθῇ ἄνευ χρονοτριβῆς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς φιλανθρώπου ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπάγεται:

«**Λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ὁ ἴδιος νὰ κατέλθω εἰς Ἑλλάδα, ὅπως τόσον θὰ ἐπεθύμουν· παρακολουθοῦμεν ὅμως ἐντεῦθεν καὶ χαιρόμεθα μαζῆ σας διὰ τὰς λαμπρὰς νίκας, ἃς κατήγαγεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, καὶ τὴν οἰκτρὰν ἧττα ν, ἣν ὑπέστησαν οἱ Τοῦρκοι. Ὡς ἔνδειξιν δὲ τῆς ἀναλλοιώτου ἡμῶν ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἀγαπητούς αὐτῆς φίλους, ἀποστέλλομεν πλήρες νοσοκομεῖον διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν τοῦ πολέμου.**»

Περισσοτέρας σχετικὰς λεπτομερείας ἀναφέρει ἡ «Ἐπιθεώρησις τῆς Δωζάνης», ἥτις ἤνοιξεν ἤδη κατάλογον συεισφορᾶς διὰ τὴν πληριστέραν τοῦ ἔργου ἐπιτυχίαν, γράφουσα τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ πολλῆς ταχύτητος ὠργανώθη τὸ διὰ τὴν Ἑλλάδα προωρισμένον νοσοκομεῖον. Διευθύνεται παρὰ τοῦ ἐκ Γενεύης ἰατροῦ κ. Ἀλβέρτου Reverdin, περιλαμβάνον καὶ τοὺς ἑξῆς ἰατρούς: Δεσποινίδα Μαρίαν Feyler, I. Uella, G. Porte, H. Flournoy, ἔτι δὲ ὀκτὼ νοσοκόμους.

«Ἀποτελεῖται ἀπὸ 20 κλίνας, ἔχει τέλειον μηχάνημα ἀκτίνων Ρέντγκεν, πλείστας περιμηθείας φαρμάκων καὶ ἐπιδέσμων, κιβώτια ἀπεστειρωμένου γάλακτος καὶ κακάου, δῶρα τῶν Ἑταιρειῶν Nestle & Peter, Cailler & Kohler. Ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα διὰ Πειραιᾶ,

«Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ηὐδόκησε νὰ θέσῃ αὐτὸ ὑπὸ τὴν Ὑψηλήν Της προστασίαν, καθ' ἃ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Δωζάνῃ πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου ἰατρὸν Ἐδ. Céresole. Οἱ εἰς Ἑλλάδα κατερχόμενοι ἰατροὶ οὐδεμίαν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν, ἡ δὲ σχοῦσα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως τοῦ φορητοῦ τούτου νοσοκομείου ἐπιτροπὴ ἐξησφάλισεν ἤδη τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν τῆς ἀποστολῆς.

«Ἐκτὸς τῶν γενναίων εἰσφορῶν, αἵτινες πανταχόθεν ἐστάλησαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος διοργανεῖ ἑσπερίδα μὲ προβολὰς φωτεινῶν εἰκόνων, ἀληθῶς καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν. Ἡ κ. Φρειδ. Boissonas προσοφέρθη εὐχαρίστως νὰ χορηγήσῃ τὴν συλλογὴν τῶν εἰκόνων τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ περὶ Ἑλλάδος ἔργου, ἐνῷ ὁ καθηγητὴς κ. William Cart θὰ συναρπάσῃ μὲ τὴν ὁμιλίαν του τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ μέσῳ γοητευτικοῦ ταξειδίου ἀνὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ σημερινὴν Ἑλλάδα.»

ΔΙΑ ΤΑ ΤΡΑΙΝΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Εἰς τὴν πριγκήπισσαν Ἑλένην ἐστάλησαν αἱ ἑξῆς νεώτεραι εἰσφοραὶ διὰ τὸ φορητὸν νοσοκομεῖον:

Ι. Δ. Μυλωνόπουλος (διὰ τῆς «Ἑστίας») δρ. 500, Μ. χ. Δ. Καλλιφρονᾶς 100, Ἀντ. Κ. Ματσας 250, Κος καὶ Κα Θάνου Μπασιᾶ 1000, Δ. Σ. Δημητριάδης (ἰατρὸς) 100, Μαρκησία Ganay φρ. 1000, Σταμ. Ἐφέσιος δρ. 1000, Κα Κ. Γαλάτη 50, Κα Ἑλένη Γ. Καποδίστρια φρ. 300, Κα Σοφία Π. Δαγκλῆ δρ. 100, Ἑλληνικὴ παροικία Aden φρ. 9,564.

Δεσ. καὶ Ἀγγελ. Πετρεθανασοπούλου (Σικάγον) 477, Ἀχιλ. Μαλομίδης (διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστίας») 500, Πανάγιος Τάφος (διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστίας») 100, Ι. Χατζάλης λίρας Ἀγγλικὰς 20, Κυρία Ζήνα Καλογεροπούλου δρ. 100, Κυρία Rossels 100, Κυρία Λένα Πρίγκου φρ. 1000, Κυρία Ἐπ. Ἐμπειρίκου 500, Κυρία Ἑλένη Ἀκρίβου 2 δωδεκάδας πρόσφια, Κυρία Σμαρ. Ἀργυροπούλου (ἐκ Ξυλοκάστρου) δρ. 100, Δημ. Βεντούρης (διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστίας») 25, Κυρία Ἀλεξάνδρα Παπούδωφ 250, ἐξ ἐράνων τῶν ἐν Tanga τῆς Ἀφρικῆς Ἑλλήνων μάρκα 9,290, G. Blamenthal φρ. 1000, ἐξ ἐράνων τῶν ἐν Ἀρμαβὶρ τοῦ Κουκάσου Ἑλλήνων φρ. 2,534.90, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Christ Laz. Dounardjoglou φρ. 1600, Κυρία Heine Feuld 1000, Ἐπιτροπεία τοῦ ἐν Τεργέστῃ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 10.000.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΚ ΜΟΝΑΧΟΥ

Εἰς τὸν κ. Λάμπρον ἐστάλη χθὲς τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα παρὰ τοῦ ἐν Μονάχῳ καθηγητοῦ κ. Αὐγούστου Χάζεμπεργ, διευθυντοῦ τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ἐκείνης Ἑλληνικοῦ Φροντιστηρίου καὶ διαδόχου τοῦ Κρουμβάχερ.

«Καθηγητὴν Λάμπριον
Ἀθήνας

Τὸ Μεσαιωνικὸν καὶ Νεοελληνικὸν Φροντιστήριον Μονάχου χαιρετίζει ἐν ἀγαλλιάσει τὰς λαμπρὰς νίκας τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων καὶ ἀποστέλλει θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος.

Καθηγητὴς HEISENBERG»

ΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὲρ τοῦ σχηματισμοῦ κεφαλαίου διὰ τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου ἀπέστειλαν ἡμῖν σήμερον τὰ ἑξῆς ποσά:

Βιργινία Κ. Καλλιάδη δρχ.	200.—
Δ. Τσοῦχλος	25.—
Ἐκ προηγ. εἰσφορῶν »	9,109.—
Τὸ ὅλον Δρ.	9,334.—

ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Αὐστρο-ουγγρικὴ παροικία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν πατριωτικῆς περιθάλψεως ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων ὡς εἰσφορὰν τῶν μελῶν αὐτῆς δραχμὰς χιλίας.

Ἐπίσης ἡ Διεύθυνσις τῆς Αὐστριακῆς ἀτμοπλοΐας Ἑταιρείας Λόϋδ, πλὴν τῶν παρασχεθεισῶν ἐξαιρετικῶν εὐκολιῶν εἰς τὰς ἀποστολὰς τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» τῶν διαφόρων ἐθνῶν, προσέφερεν εἰς τὰς δύο ἐπιτροπὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἀνὰ δραχμὰς πεντακοσίας.

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

Διὰ τὰ νοσοκομεῖα τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας ἀπέστειλαν:

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἀφεντούλης ἐκ Τεργέστης δρ. 10,000, Dr Castex Paris 100, Κυρία Ὄλγ. Ἐμπειρίκου 500.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ

Τὸ «Παρὶ-Μινιὶ» τὸ ὁποῖον ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν παρισινῶν ἐφημερίδων δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἀντελήφθη ἐξ ἀρχῆς τὴν ἔκβασιν τῆς Βαλκανικῆς κρίσεως, δημοσιεύει τὸ ἑξῆς ὡραιότατον ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ του κ. Μωρὶς ντὲ Βαλέφ:

«Ἡ μάχη ἐκερδήθη. Χαιρετίσωμεν τὴν ἧττα ν τοῦ Καραγκιόζη.

Ὁ Καραγκιόζης τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ὁ ὑπὸ τοῦ Βισμαρκ ἐφευρεθεὶς μέγας πολισσινὲλ διὰ νὰ κρατῇ ἐν σεβασμῷ τοὺς Σλαυικοὺς λαούς· ὁ πολισσινὲλ τοῦ ὁποίου τὰ σύρματα ἐκίνουν οἱ διπλωμάται τοῦ Βερολίνου ἐσάκις μία ἐκ τῶν μαρτύρων ἐθνικοτήτων τῆς Ἀνατολῆς κατέθελλε τὰς δυνάμεις της διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν καταπίεσιν τοῦ τέρατος.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἐπειδὴ ἡ κεφαλὴ τοῦ Καραγκιόζη εἶχε καταστῇ ὑπὲρ τὸ δέον ἀπεχθὴς διὰ κεφαλὴν τζέντλεμαν—ὁ Τοῦρκος τζέντλεμαν τῆς Ἀνατολῆς! (φράσις Βισμάρκειος)—τὴν ἤλλαξαν. Ἡ ὑπερβολικὰ αἱμοσταγὴς ὄψις τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐκρύβη εἰς τὸ ἑρμάριον καὶ ὁ Τοῦρκος πολισσινὲλ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ ἔζῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ κεφαλῆς, μὲ τὴν προσχηματικὴν ἐπιγραφήν: "Ἑνωσις καὶ Πρόοδος.

Ἡ "Ἑνωσις ἐβεβαιώθη ἀμέσως διὰ τῶν σφαγῶν τῶν Ἀδάνων, αἱματηροτέρων ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπὶ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ σφαγάς. Ὅσον διὰ τὴν Πρόοδον, φαίνεται ὅτι συνέφερε νὰ ἐννοηθῇ ἡ λέξις αὕτη ὡς πρόοδος τῆς Γερμανικῆς ἐπιδράσεως, διότι εἶνε ἡ μόνη πρόοδος, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἀντελήφθημεν.

Ἀδιάφορον! Ὁ Καραγκιόζης Τοῦρκος, ἐπίχρυσος καὶ ἔνοπλος, ἐφιγουράριζεν.

Ἡ ἐπιχρύσωσις προήρχετο ἐκ Βερολίνου, μὲ τὰ πυροβόλα Κροῦπ, μὲ τοὺς ὀργανωτὰς ἀξιωματικούς, μὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας πυροβολητὰς, μὲ τὰς στρατηγικὰς μεθόδους καὶ μὲ τοὺς σιδηροδρόμους.

Ὁ «τζέντλεμαν τῆς Ἀνατολῆς» δὲν προσέθετεν εἰς ὅλα αὐτὰ τίποτε τὸ ἰδιαιτέρως ἀνατολίτικον παρὰ μόνον τὴν ἔκτακτον εὐκολίαν τοῦ ψεύδεσθαι, ἥτις κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς εἰρήνης συνετέλει εἰς τὸ νὰ πείθῃ τοὺς ἀθώους περιηγητὰς ἀ λ ὰ Πιὲρ-Λοτί, ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου κατέστη ἐπική: Ὁ Καραγκιόζης, κατὰ τὸ ἴδιόν του σύστημα, ἀνήγγελλε πάντοτε ἐπιτυχίας. Ὁ Καραγκιόζης ἐνίκησε τοὺς Σέρβους εἰς τὸ Κουμάνοβον, ὁ Καραγκιόζης ἐπανέκτησε τὰς Σαράντα Ἐκκλησίας, ὁ Καραγκιόζης κατετρόπωσε τοὺς Ἕλληνας, ὁ Καραγκιόζης χθὲς τὴν νύκτα ἀκόμη μὲ τὴν πένναν του Νάζιμ ποσσὰ ἐτηλεγραφεῖ ἀνὰ δύο ὥρας ὅτι κατηγε νίκος ἐπὶ νικῶν.

Τὸ θαυμασιώτερον εἶνε ὅτι μέχρι σήμερον τὴν πρωΐαν ἀκόμη εὕρισκε Γαλλικὰς ἐφημερίδας διὰ νὰ δημοσιεύῃ τὰ τηλεγραφήματά του σοβαρῶς!

Τώρα ἡ παράστασις τοῦ Καραγκιόζη ἐτελείωσε. Προσοχή δμως! Ὁ Καραγκιόζης δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη. Δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ βλάψῃ μακράν, ἀλλὰ πωρὶ τὴν κλίνην τῆς ἀγωνίας του ὑπάρχει πλῆθος Χριστιανῶν ἀόπλων. Κάθε Τοῦρκος στρατιώτης εἶνε καὶ ἕνας ἔνοπλος Σολελὰν καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πολλαὶ παρθένοι καὶ πλεῖστα ἄρρενα.

Ἀναγκάζομαι νὰ τὰ εἴπω αὐτά, διότι ἀκούω νὰ γίνεται λόγος περὶ Εὐρωπαϊκῆς ἐπεμβάσεως πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ Βουλγάρου χωροφύλακος. Δὲν πρέπει νὰ συγκρατηθῇ πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μ' ἔννοεῖτε; Δὲν πρέπει! Ὁ καλὸς χωροφύλαξ θὰ ἐξέλθῃ κατόπιν, ἂν θέλετε, ἀλλὰ μόνον ὅταν ὁ Καραγκιόζης εὐνουχισθῇ.»

ΕΡΑΝΟΙ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐκ τῶν ἐν Γερμανίᾳ πελατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων οἱ κάτωθι κύριοι ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὴν τὸ ποσὸν μάρκων 300, ἤτοι δρ. 1116, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαθέσῃ τοῦτο ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου τραυματιῶν.

Οἱ καταθέσαντες τὸ ἄνω ποσὸν εἰσίν οἱ ἐξ Ἀμβούργου κ. κ.

Ferdinand Fera M. 200, Joh. Scuback et Sohne M. 200, Klenze et Timermann M. 100, A. Holtz M. 200, H. Menke Βρέμης M. 200.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων κατέθεσε τὰ χρήματα ταῦτα παρὰ μὲν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἀνὰ Δρ. 279 ὑπὲρ τῶν Νοσοκομείων τῶν Πριγκηπισσῶν Σοφίας καὶ Ἑλένης, παρὰ δὲ τῇ Διευθύνσει τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία» ἀνὰ ἑτέρας Δρ. 279 ὑπὲρ τῶν Νοσοκομείων τῶν Πριγκηπισσῶν Μαρίας καὶ Ἀλίκης.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Παρὰ τῷ Κεντρ. Καταστ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατετέθησαν τὴν 24 Ὀκτωβρίου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ αἱ ἑξῆς εἰσφοραί:

Α. Β. Υ. πριγκήπισσα Σοφία δραχ. 10,000, Ὑποκατάστημα Ἐθν. Τραπέζης Τριπόλεως ἐξ εἰσφορῶν διαφόρων 25, Ὑποκατ. Ἐθν. Τραπέζης Ναυπάκτου 30, Ὑμα Ἐθν. Τραπέζης Κυπαρισσίας ἐξ εἰσφορῶν 10, Ὑμα Ἐθν. Τραπέζης Γυθείου ἐξ εἰσφορῶν 60, Νικ. Μερκάτης 25, Louis Leblois (διὰ κ. Ν. Κοζάζη) 100, Στ. Γραμματικάκης 25, Νικ. Δ. Γιάννου 10, Caisse d' Epargne (Nicosie Cypre) δρ. 6,307.50. Φωτης Λυγκουργης, Rotterdam 50, Φωτεινὴ Κ. Ἀργυροπούλου δρ. 100, Dr. F. Keser Genève δρ. 100, Νικόλ. Π. Δούβος (Ἐθν. Τράπεζα) δρ. 10, Φιλεκπ. Ἀδελφ. ἡ «Μέλισσα» δρ. 40, Ἑταιρ. Σιδηρ. Ἀθηνῶν—Πειραιῶς 1000, Ἑλένη Ν. Διομήδους δρ. 100.

Ἀπ' εὐθείας δὲ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλλην. Ἐρ. Σταυροῦ κατέθηκαν: Δημ. Αἰγινήτης δρ. 200, Ἀρετὴ Ν. Μπόταση δρ. 200.

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ*).

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΤΡΙΩΤ. ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Σύλλογος Καλαβρυτινῶν (διὰ τοῦ κ. Παναγιώτου) δρ. 500, Ἀγγελικὴ Δελαπόρτα (διὰ τῆς «Ἑστίας») 50, Σωματεῖον τεχνιτῶν μακαρονοποιῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 100, Κυρία Σ. Σ. Γ. 5, Ἑλλην. Πολυτεχνικὸς Σύλλογος 250, Ἰάκ. Ι. Δημουλᾶς (διὰ τῆς κ. Νεγροπόντη) εἰσφορὰ μηνὸς Ὀκτωβρίου 300, Ἱερὸς ναὸς Ἁγ. Ἀναργύρων (Ψυρρῆ) ἐκ δίσκου 150, ἐκ τοῦ ταμείου 200, Ἡ Κοινότης Μασκλίνης Κυνουρίας διὰ τοῦ κ. Νατσούλη 470.

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δραχμαὶ 293,673.15. Τὸ ὅλον 295,698.15.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΧΡΥΣΑΦΙΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΩΝ ΑΛΧΗΜΙΣΤΩΝ

Η ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ Η ΧΗΜΕΙΑ

Ὁ χρυσὸς διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Σπεύδομεν ἀμέσως νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐξαφανισθῇ. Τοὐναντίον, ὁ χρυσὸς κινδυνεύει νὰ ἐκμηδενισθῇ διὰ τῆς ὑπερπαραγωγῆς.

Τῷ ὄντι, ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ τῆς γῆς, ὑπάρχει καὶ χρυσὸς εἰς τὴν θάλασσαν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ὠκεανογραφικῆς ἐπιστήμης, ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὴν θάλασσαν θὰ ἤρκει νὰ ἐφοδιάσῃ ἕκαστον κάτοικον τῆς γῆς μὲ ἓν ἑκατομμύριον φράγκα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ πενία θὰ κατηργεῖτο καὶ ἡ γῆ θὰ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἑκατομμυριούχους. Δυστυχῶς τὸ ὡραῖον αὐτὸ ὄνειρον εἶνε ἀπραγματοποίητον. Ἡ δυσκολία τῆς ἐξαγωγῆς εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε διὰ κάθε λίβραν χρυσοῦ πρέπει νὰ δαπανηθοῦν ὀκτὼ λίβραι. Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου λειπὸν κίνδυνος τοῦ χρυσοῦ δὲν ὑπάρχει. Ὁ κίνδυνος δμως ἔρχεται ἀπὸ τὸν χρυσὸν τῆς ξηρᾶς. Τῷ ὄντι, ὅλαι σχεδὸν αἱ χῶραι τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Βόρρίτης, ἔχουν τὰ χρυσωρυχεῖά των. Κατὰ τὸ 1911 ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τοῦ χρυσοῦ ἔφθασε τὰ 2,428 ἑκατομ. φράγκων, ἐνῷ τοῦ 1910 εἶχε φθάσει τὰ 2366 ἑκατομ. ὁρίαι.

Ἀπομένει δμως τρίτος κίνδυνος· ἡ τεχνητὴ κατασκευή.

Μετὰ τὰς προόδους τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας, ἡ κατασκευὴ χρυσοῦ δὲν εἶνε πλέον οὐτοπία, ὅπως εἰς τοὺς παλαιοτέρους χρόνους, καὶ τὸ ὄνειρον τῶν ἀλχημιστῶν παρουσιάζει πολλὰς πιθανότητας πραγματοποιήσεως.

ΑΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΙ!

Ἐὰν οὕτως ἢ ἄλλως πολλαπλασιασθῇ ὁ χρυσὸς ὁ κυκλοφοροῦν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπομένως πέσῃ ἡ ἀξία του, ποῖα θὰ εἶνε τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκπτώσεως ταύτης;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ἔρχεται φυσικὴ ἡ ἀπάντησις, ὅτι οἱ ἑκατομμυριοῦχοι δὲν τὴν ἔχουν καλά. Αὐτοὶ στηρίζονται ἐπὶ τῆς κατοχῆς ἑνὸς εἴδους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν ἐφ' ὅσον εἶνε σπάνιον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ εἶδος θὰ πλημμυρίσῃ τὸν κόσμον καὶ δὲν θὰ εἶνε πλέον σπάνιον, οἱ ἑκατομμυριοῦχοι θὰ κατρακυλήσουν ἀπὸ τὸ χρυσοῦν ὑπόβαθρον, εἰς τὸ ὁποῖον στέκονται.

Ἐν τούτοις οἱ μεγάλοι οἰκονομολόγοι δὲν φοβοῦνται τοιοῦτον κίνδυνον. Ἐὰν ἡ τεχνητὴ κατασκευὴ χρυσοῦ ἐπιτευχθῇ, τὸ Κράτος θὰ τὴν μονοπωλήσῃ, ὅπως ἐμονοπώλησε διάφορα ἄλλα εἴδη. Ἐκτὸς τούτου, θὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ σύστημα τῆς συναλλαγῆς διὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ θὰ ζητηθοῦν ἄλλα εἴδη διὰ τὴν συναλλαγήν. Θὰ ἐκθρονισθῇ δηλαδὴ ὁ χρυσὸς μὲ τὴν σειράν του καὶ αὐτός, ὀφοῦ ἐξεθρόνισε τὸν ἄργυρον, ὅπως ὁ ἄργυρος εἶχεν ἐκθρονίσει πρὶν τὸν χαλκόν.

Ἄλλως τε ὑπάρχουν μέταλλα πολὺ πολυτιμότερα τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα εἶνε ἕτοιμα νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν. Ἡ πλατίνα στοιχίζει τὸ διπλάσιον τοῦ χρυσοῦ, ἤτοι 7 φράγκα τὸ γραμμάριον, τὸ δὲ ράδιον 400 χιλ. φρ. τὸ γραμμάριον.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ

Δύσκολον βιβλίον θὰ ἦτο ὁ χρυσὸς νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν μετάλλων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀκόμη σπανιώτατα.

Ἀλλ' ἂν ὁ χρυσὸς ἔχανε τὴν ἀξίαν του, ἡ συναλλαγὴ θὰ ἐγίνετο διὰ χαρτονομισμάτων, ὅπως ἄλλως τε γίνεται καὶ τώρα. Οὐδὲ εἶνε ἀνάγκη πάντοτε τὸ χαρτονόμισμα ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἀνάλογον ἀξίαν μεταλλικήν. Ἡ Ἀγγλία μόλις ἔχει θετικὸν ἀποθεματικὸν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἐνῷ ἡ ἀξία τοῦ κυκλοφορουντος χαρτονομίσματος εἶνε ἀνυπολόγιστος.

Τὸ χαρτονόμισμα εἶνε ζήτημα πίστεως ἑνὸς κράτους, καὶ ἡ πίστις δύναται ν' ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἀπὸ τὸ ταπεινότερον ἐπίσης εἶδος, ὡς μὴ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδεμίαν ἀξίαν, ἀλλ' ἀντιπροσωπεῦον τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τοῦ ἐκδίδοντος συμβατικῶς.

Ἀποδεικνύεται ἄλλως τε ὅτι ὁ κυκλοφορῶν καθ' ὅλην τὴν Γῆν χρυσὸς εἶνε ἀσήμαντος ποσότης ἀπέναντι τῆς ἀξίας τῶν τσέκ, μὲ τὰ ὁποῖα συμβατικῶς γίνεται τὸ δεκαπλάσιον καὶ ἴσως καὶ πλειότερον τῆς ὅλης διεθνοῦς συναλλαγῆς. Μόνη ἡ Γαλλικὴ Τράπεζα κατὰ τὸ ἔτος 1910 ὤθησε τὴν συναλλαγήν της διὰ τσὲκ εἰς 271 δισεκατομμύρια φράγκων, ἐνῷ τὸ μεταλλικὸν της ποσὸν μόλις ἀνῆλθεν εἰς 3.33 ο/ο τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς συναλλαγῆς.

Αὐταὶ εἶνε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου αἱ γνῶμαι ἐπιστημόνων καὶ οἰκονομολόγων μεγάλων, προκληθεῖσαι ὑπὸ Γαλλικοῦ περιοδικοῦ. Μία δὲ αὐθεντία ἐπιστημονική, ἡ κ. Κιουρί, προσθέτει ὅτι εἰρεθα ἀκόμη τόσον μακρὰν τῆς κατασκευῆς τεχνητοῦ χρυσοῦ, ὥστε κάθε φόβος εἶνε ἐντελῶς περιττός.

Οἱ ἑκατομμυριοῦχοι λοιπὸν δύνανται νὰ εἶνε ἥσυχοι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ὅτι δὲν τρέχουν κανένα κίνδυνον νὰ ἐξαμοιωθοῦν μὲ τὸν ἄλλον κόσμον.

ΤΟ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ ΕΔΩ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Σ. Δάσιος θεωρῶν τὸ ζήτημα τοῦ καταβρέγματος τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἰδίᾳ τῶν κεντρικωτέρων, σπουδαιοτατον καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δημοσίου ὑγείας, ὡς ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς καθαριότητος, καὶ διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν μάστιγα τῆς σκόνης, ἐζήτησε τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων, ἐφ' ὧν ἡ Νομαρχία ἔχει ἐκπεφρασμένην γνώμην:

α) Ὅτι τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἤλεκτροκινήσεως προβλεπόμενα ὑδροφόρα βυτία πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Τροχιοδρ. καὶ τοῦ Δήμου πρὸς σκοπιμώτερον ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ πρέπει νὰ εἶνε αὐτοτελῆ καὶ ὄχι ρυμουλκούμενα.

β') Ὅτι ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν (οὐδεμίαν ποιουμένην διάκρισιν) καὶ ἐκ τῆς παραλίας τοῦ Φαλήρου τὸ ἀπαιτούμενον ὕδωρ, τὸ δὲ Δημόσιον καὶ οἱ Δήμοι ὑποχρεοῦνται μόνον διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐγκαταστάσεις τῆς ὑδροληψίας καὶ τὰς ἀπαραιτήτους διακλαδώσεις.

Δὲν εἶνε ἐν ὀρθῇ, οὐδὲ σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συμβάσεως ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς Ἑταιρείας ὅτι, ἂν ληφθῇ τὸ ὕδωρ ἐκ Φαλήρου, δέον νὰ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς μεταφορὰ καὶ νὰ πληρωθῇ, ἀφοῦ εἶνε γνωστόν, ὅτι τὸ ὕδωρ δὲν πηγάζει ἐντὸς τῶν πόλεων, ἀλλὰ μεταφέρεται ἐξωθεν, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ στηθῶσιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν στόμια ὑδροληψίας.

γ'.) Τὸ διὰ θαλασσίου ὕδατος κατάβρεγμα διέκοψε θὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν τῆς πόλεως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἔχει ὑποχρέωσιν α') νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ τοῦ δικτύου τῶν γραμμῶν κυκλοφορίαν τῶν ὑδροφόρων τοῦ Δήμου ἢ Δημοσίου ὀχημάτων καὶ β') νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως τὰ ὑδροφόρα αὐτοκίνητα ὀχήματα παραλαμβάνουσι ὑδωρ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΣΤΙΑΝ,,

MARCELLE TINAYRE

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

τὸ γλυκύτατον μυθιστόρημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ εἴχομεν ἀναγγείλῃ.

οὺς δρόμους καὶ ἐσχημάτιζον πυράς. Ἁγία Τράπεζα δὲν ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν της. Ὅλαι ἀνετρέποντο, ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι ὑπέθετον κρυπτομένους ὑπ' αὐτὰς θησαυροὺς. «Ὑπέλαβον γὰρ ὑπὸ πάντα λίθον χρήματα κεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο πάντ' ἀνάστατα πεποιήκεσαν».

Καὶ αὐτὸς ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου δὲν ἀπέφυγε τὴν βεβήλωσιν. Διότι ὄχι μόνον τὸν ἀπεγύμνωσαν ἀπὸ τὰ πολύτιμα κοσμήματά του, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσαντες τὰ μάρμαρα ποῦ τὸν ἐσκέπαζαν, προσεπάθουν ἀντλοῦντες μὲ τὴς φοῦχτες νὰ κενώσουν τὸ μύρον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐκεῖ μέσα.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν εἰς σκληρότητα ἡ ἅλωσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τὴν σύντομον ἀφήγησίν της παρεθέσαμεν διὰ νὰ παρουσιάσωμεν τὴν ἀντίθεσίν της πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κατάκτησιν. Μίαν δὲ πολὺ περίεργον σύμπτωσιν παρουσιάζει ἡ ἐπιστροφὴ τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ βαρβάρου εἰς τὸν κληρονόμον τῶν Βυζαντινῶν χωρῶν. Διότι, ἐκτὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἑβδομάδα ποὺ ἑορτάζει ὁ Ἅγιός της, ἡ ἡμέρα τῆς πτώσεώς της ἦτο Τετάρτη· ἡ ἐπαύριον δὲ τῆς Τετάρτης εἶνε σὺν Θεῷ καὶ ἡ τῆς ὑψώσεως τῆς κυανολεύκου ἐπὶ των τειχῶν της.

Τὴν ἑξακρίβωσιν τῆς ἡμέρας καθὼς καὶ τῆς ὥρας ποῦ ἐκυριεύθη ἡ Θεσσαλονίκη ὑπὸ τοῦ Μουρ., ὀφείλομεν εἰς ἕνα χειρόγραφον ἀνακαλυφθὲν εἰς τὴν ἐκεῖ μονὴν τῶν Βλαταίων (Τσαοὺς μοναστήρ) καὶ φέρον τὸ ἑξῆς σημείωμα:

«Ἐτ' Ἔτος ΣΦΛΗ (1430) Ἰνδικτιῶνος η' μηνὶ Μαρτίῳ κδ' ἡμέρᾳ Τετράδι ὥρᾳ τρίτῃ, ἐγένετο ἡ περιβόητος πόλις τῶν Θεσσαλονικέων δορυάλωτος παρὰ τῶν Μουσουλμάνων ἐπὶ τῆς αὐθεντείας τοῦ Ἀμουράτ μπέη, υἱοῦ Σουλτάνου τοῦ Κυρητζῆ, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Μαρίας τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰραπεζοῦντος.»

ΡΟΔΟ

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Σελήνη 29 ἡμερῶν

Ἀνατ. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 35 — Δύσ. ὥρ. 5 λ. 52

Δημητρίου Μυροβλήτου μεγαλομ.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Καὶ ἂν φήμη ἁπλῆ εἶνε ὅτι ὁ Σουλτᾶνος καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἑτοιμάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Κων)πολιν καὶ ν' ἀποσυρθοῦν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἂν τὴν φήμην ἐγένητο, εὐλαβεῖς πόθοι ἢ ὑπολογισμοί του τί εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ, πάντως εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται.

Εἰς ὁμοίας δυσχερεστάτας διὰ τὸ Βυζάντιον περι..άσεις — μολονότι ἄλλα ..ησαν τὰ αἴτια καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον τῆς Κων)πόλεως τότε εὑρίσκετο ἀπέναντι ἀρπάγων καὶ κατακτητῶν — ὁ Βυζαντινὸς Θρόνος μετετέθη καὶ ἐγεννήθη τὸ Βασίλειον τῆς Νικαίας, θαυμαστὴ εἰς ἀκμὴν ἀναβίωσις τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ διαφορὰ ὅμως δὲν περιορίζεται εἰς τὰ αἴτια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν. Ἀπὸ τὴν Νίκαιαν ἀνεγεννήθη ὁ Ἑλληνικὸς θρόνος, διὰ νὰ πεσῃ ἐποχὰς θυσιῶν καὶ δόξης νέας. Ἐὰν ὁ Σουλτᾶνος τοῦ 1912 καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἀπομακρυνθοῦν αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τὴν Κων)πολιν καὶ ..ν ἐπανέλθουν, δὲν ὑπάρχει ἡ παραμ...ρὰ πιθανότης νὰ ἐπανέλθουν καὶ ἡμέραι νέας λάμψεως διὰ τοὺς κατακτητάς. Εἴτε ἀπέλθῃ εἴτε μείνῃ, δὲν τοῦ ἀπομένει πλέον παρὰ μόνον περίοδος δοκιμασιῶν καὶ κατα..πτώσεως.

ΜΑΛΛΙΟΤΡΑΒΗΓΜΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ Εἰς τὸν «Γαλλικὸν Οἰκονομολόγον» ὁ κ. Δημ. Γεωργιάδης δημοσιεύει ἄρθρίδιον περὶ τῆς συγχύσεως τῶν συμφερόντων τῆς δ..λωματίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου ἐκ τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἡ Τουρκία — λέγει τὸ ἀρθρίδιον αὐτὸ — εἶνε τὸ ἔδαφος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη πόσον στενὰ εἶνε συνδεδεμένη ἡ διπλωματία μὲ τὰ οἰκονομικά. Διπλωμάται καὶ χρηματισταὶ ἠύξοντο νίκας εἰς τὴν Τουρκίαν, αἱ δὲ εἰδήσεις ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ πολέμου φέρουν κάποιαν δυσφορίαν καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ. Ἐν τούτοις καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ κάμνουν ἀξιοθρήνητον σύγχυσιν συμφερόντων. Εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι συμφερόντων, ἴσης σχεδὸν σημασίας, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος.

Βεβαίως τὸ Τουρκικὸν Κράτος εἶνε πελάτης δι' ἀρκετὰ δισεκατομμύρια, καὶ οἱ ὑ..ηκοοί του ἐν περιπτώσει ἥττης θὰ ὑ..στοῦν σημαντικὰς ζημίας.

Δὲν εἶνε ὅμως ἀξιέπαινος φρόνησις ἡ πελατεία ἡ ὁποία ἑτοιμάζεται ἀπὸ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοὺς ζῶντας εἰς αὐτά. Ἐργατικοὶ καὶ προοδευτικοὶ οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι, ὄχι μόνον ἐξ ἴσου πρὸς τὸ Τουρκικὸν Κράτος εἶνε ἄξιοι πίστεως, ἀλλ' ἴσως καὶ περισσότερον.

Ἡ καταστροφὴ τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν ἐπίσης μεγάλας ζημίας διὰ τὰ μεγάλα τραπεζικὰ ἱδρύματα, καὶ ἰδίως τὰ Γαλλικά, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς στενὰς σχέσεις μαζῆ των.

Μόλις ἡ κρίσις περάσῃ θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀνθησις τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, τοῦτο δὲ — καταλήγει ὁ κ. Γεωργιάδης — πρέπει νὰ σκεφθοῦν οἱ δανεισταὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐσπατάλησε τὰ χρήματά των.

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ Κυρίαι ἐκ τῶν μελῶν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ζητοῦν βιβλία διὰ τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου.

Ἀπευθυνόμεθα εἰς τοὺς συγγραφεῖς καὶ ἐκδότας βιβλίων, εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε δυναμένους νὰ διαθέσουν τοιαῦτα. Εἶνε μία ὑποχρέωσις δι' αὐτοὺς νὰ συντροφεύσουν μὲ τὸ ἔργον των τὰς ὥρας τῆς ἀνίας καὶ τῆς πλήξεως τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ κάθηνται εἰς τὸ κρεβδάτι τοῦ τραυματίου, ἢ νὰ περιμένουν κλεισμένοι εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὴν ὥραν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐπιδέσμου.

Καὶ εἶνε ταυτοχρόνως καὶ ἡ λεπτοτέρα ἐκδήλωσις τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλαλληλίας. Οἱ συγγραφεῖς βιβλίων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε πλούσιοι καὶ δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προσφέρουν εἰς γενναίας χρηματικὰς δωρεὰς, ἂς ἐπωφεληθοῦν καὶ αὐτοὶ τῆς εὐκαιρίας νὰ προσφέρουν ὅ,τι δύνανται καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε ἤδη χρησιμώτατον.

ΜΙΚΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ Συμπολίτης μας διδάσκαλος δι' ἀνακοινωθέντος πρὸς ὅλας τὰς ἐφημερίδας προτείνει σήμερον ἡ ὁδὸς Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου νὰ ὀνομασθῇ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος δὲν θὰ εἶνε πάντοτε Διάδοχος, ἀλλὰ θὰ γείνῃ Βασιλεύς, ὅτε τὸ Διάδοχος δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ὕδιν του.

Ὁ ὑποβολεὺς τῆς προτάσεως ταύτης διδάσκαλος ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι παντοῦ, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀκόμη, ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ὠνομάσθησαν μὲ τὸ ὄνομα Διαδόχου, διετήρησαν δὲ αὐτὸ καὶ ὅταν ἔγεινε Βασιλεὺς ὁ Διάδοχος, διότι εἰς τὴν ἰδιότητά του ὡς Διαδόχου καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἦτο ἀκόμη Διάδοχος ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα.

Μεταξὺ τῶν πρωγκήπων, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Πρίγκηπος μᾶλλον, εἶνε ὁ «Πράσινος πρίγκηψ, Ἀμεδαῖος τῆς Σαβοΐας, ὁ ἡγηθεὶς τῆς Ἰταλικῆς σταυροφορίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἱδρυτὴς τοῦ Οἴκου τῆς Σαβοΐας, ὁ «Μαῦρος πρίγκηψ» Ἐδουάρδος υἱὸς τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ Γ', ὁ ὁποῖος ἐνίκησεν εἰς τὸ Πουατιὲ τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας, ἔμεινε δὲ Διόλοχος καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Ἐδουάρδος ὁ Ζ'.

ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ Ἀπὸ τὴν Κύπρον ἐξακολουθοῦν νὰ ἔρχωνται ἄθροοι οἱ ἐθελονταί, οἱ ζητοῦντες τὴν τιμὴν νὰ πολεμήσουν μὲ τὸν ἀδελφικὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

Μεταξὺ τῶν ἐθελοντῶν αὐτῶν εἶνε καὶ ὁ δήμαρχος Λεμεσοῦ καὶ εἷς ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἀμφότεροι ἀφίχθησαν ἤδη καὶ κατετάχθησαν.

Ἐπίσης ἀφίκετο καὶ ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, διακεκριμένον μέλος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, Σεβασμιώτατος Μελέτιος Μεταξάκης. Ὁ Σεβ. Μελέτιος ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ ἐζήτησε νὰ προσληφθῇ εἰς τὸν στρατὸν καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἱεροκῆρυξ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

ΘΕΑΤΡΑ

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ. — Σήμερον κατ' ἀπαίτησιν τῶν ὁμογενῶν τὸ ἀνάμικτα «Παναθήναια».

ΑΤΤΙΚΟΝ. — Μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν καὶ χθὲς ἡ καλλιτέρα ἀθηναϊκὴ κοινωνία ὁλόκληρον τὸ νέον πρόγραμμα θαυμάσιον εἰς ποικιλίαν θεαμάτων καὶ ἀριστοτεχνικὴν ἐκτέλεσιν, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον. Αὔριον τὸ μέγα σύγχρονον κοινωνικὸν ἔργον «Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ» ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῶν διασημοτέρων Σουηδῶν καλλιτεχνῶν, μὲ λαμπρὰν σκηνοθεσίαν, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀπολαύσῃ ὁλόκληρος ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία.

ΦΛΟΤΑΝ: Παριζιάνικες καὶ Λονδρέζικες γραβάτες νεώτατες καὶ κομψότατες, μὲ χρωματισμοὺς θαυμασίους καὶ ποικιλίαν σχεδίων. Παραλαβὴ καθ' ἑβδομάδα. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ μουσικὸν κατάστημα τῆς Β. Αὐλῆς **Δ. Ι. Σταθοπούλου**, ὁδὸς Κολοκοτρώνη 56, εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του ὡς καὶ τὰ διάφορα Σχολεῖα καὶ Διδασκαλεῖα ὅτι ἔφθασαν διολιὰ ἀρίστης ποιότητος ἀπὸ τὸ μικρότερον μέγεθος μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου ἀπὸ 20 δραχ. καὶ ἄνω μετὰ θήκης, τόξου κλπ. Συνάμα καὶ πλουσία συλλογὴ μανδολίνων καὶ κιθαρῶν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. (3487)

Νέα Ἀγγλικὰ καπέλλα, φένα ἕκαστον δρ. 14.

ΣΤΟΥ Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

Δωμάτια μετὰ καινουργῶν ἐπίπλων καὶ ἐξαιρέτου περιποιήσεως, μεσημβρινά, εἰς ἄνω πάτωμα, ἐνοικιάζονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 62 (ἐναντι Ζωοδόχου Πηγῆς).

ΤΑ ΔΕΩΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

θὰ διέρχωνται διὰ τῶν κάτωθι ὁδῶν, παραλαμβάνοντα καὶ ἐπαναφέροντα τοὺς μαθητὰς εἰς τὰς οἰκίας των:

Κλινικὴ Παπαϊωάννου (σταθμὸς Λεβίδου), πλατεῖα Κυριακοῦ ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου, ὁδὸς Σολωμοῦ, ὁδὸς Σόλωνος, ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη, ὁδὸς Ἀριστοτέλους, ὁδὸς Μενάνδρου, ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου, πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας, ὁδὸς Πανεπιστημίου, ὁδὸς Φιλελλήνων, Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ ἐτήσια δίδακτρα, δι' ὁσηνδήποτε ὕλην ἤθελε διδαχθῇ ὁ μαθητὴς ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ Α' καὶ Β' Κύκλου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Λογιστικῶν μαθημάτων καὶ τοῦ Γ' Κύκλου τῶν Ξένων Γλωσσῶν, Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ὅριον τῶν 400 δραχμῶν.

Τοῦ μεγάλου τούτου εὐεργετήματος ἐπωφελοῦνται οἱ καλῶς μεμορφωμένοι, ἐπιμελεῖς καὶ εὐφυεῖς μαθηταί, οἵτινες τοιουτοτρόπως ἐπιτυγχάνουσι σπουδαίαν οἰκονομίαν χρόνου καὶ χρήματος (ἐντὸς ἑνὸς σχολικοῦ ἔτους δυνάμενοι νὰ λάβωσι Δίπλωμα).

Ἐγγραφαὶ γίνονται διαρκῶς ἐν πάσῃ ἐποχῇ, λόγῳ τοῦ ἐφαρμοζομένου Ἀμερικανικοῦ συστήματος τῆς «ἀτομικῆς διδασκαλίας», ἄνευ ζημίας ἢ δυσκολίας τινὸς ἐκτῆς ..αθυστερήσεως τῆς ἐγγραφῆς. (Πλεονεκτημα σωτήριον διὰ τὸν μαθητήν).

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ Πρόγραμμα μετὰ Κανονισμοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Σχολῆς ἀπευθυντέον πρὸς τὴν διεύθυνσιν: Ὁδὸς Νοταρᾶ, 68. — Εἰς Πειραιᾶ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΟΡΡΙΣ — «Ἰνδέκτα» (ἀνίκητον). Προσιτὸν εἰς ὅλους.

1000 νέα ὡρολόγια **Μόρρις** κομψότατα εἰς σχήματα καὶ μεγέθη. Θὰ πωλοῦνται τοῦ λοιποῦ δρ. **20** μὲ ἐγγύησιν πραγματικὴν πέντε ἐτῶν.

Τὸ ὡρολόγιον **Μόρρις** εἶνε τὸ ἰσχυρότερον ὅλων. Σπανιώτατα λαμβάνει ἀνάγκην ὡρολογοποιοῦ ἕνεκεν τῆς εἰδικῆς κατασκευῆς του ἐξ οὗ καὶ **Πατέντα**. Ἀντέχει ὅσον οὐδὲν ἕτερον εἰς τὰ κτυπήματα, τὴν ὑγρασίαν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν μετάλλων μαγνητικὰς καὶ ἠλεκτρικὰς ἐπιδράσεις. Ὡς ἐκ τῶν προτερημάτων του δὲ αὐτῶν καὶ τῆς εὐθηνίας του, τὸ μεταχειρίζονται σήμερον **83** σιδηροδρομικαί, τροχιοδρομικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἑταιρεῖαι τοῦ κόσμου. Εἰς τὰς τελευταίας ἐκθέσεις ἐκρίθη αὐτὸ τὸ μόνον μεταξὺ ἑκατοντάδων ἄλλων Hors Concours δηλαδὴ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ὅλα δὲ αὐτὰ μὲ δραχμὰς **20** χάριζ εἰς τὸ

ΜΕΓΑ ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΕΡΓΙΑΔΟΥ

Ὅλοι λοιπὸν πρὸς τὸ συμφέρον σας

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΜΟΡΡΙΣ

Προσοχὴ εἰς τὴν μάρκαν διότι ὑπάρχουν πολλαὶ ἀπομιμήσεις.

ΩΜΕΓΑ

Ζητεῖτε πάντοτε τὴν μάρκαν Ὠμέγα. Εἶνε τὸ καλλίτερον ὡρολόγιον καὶ τὸ εὐθηνότερον.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 133

Π. ΤΣΑΜΗΣ

Ζητοῦνται δύο δωμάτια καλῶς ἐπιπλωμένα δι' ἀνδρόγυνον, μὲ δικαίωμα χρήσεως μαγειρείου, εἰς κεντρικὸν μέρος παρὰ μικρᾷ καλῇ οἰκογενείᾳ.

Ἀπευθυντέον δι' ἐπιστολῆς:

I. Γ. Poste Restante.

Νέος ἐξ Ἠπείρου, γνωρίζων διπλογραφίαν καὶ ἔχων πεῖραν τοῦ ἐμπορίου, μὲ ἄρίστας δὲ συστάσεις, ζητεῖ οἱανδήποτε θέσιν. Πληροφορίαι ὑπὸ σημεῖα A. Γ. Poste Restante.

Δεσποινὶς διπλωματοῦχος, ἀξία πάσης συστάσεως, ζητεῖ θέσιν ταμίου. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Ἑστίας» 9—12.

Κύριος καὶ κυρία ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προτιθέμενοι νὰ διαχειμάσωσιν ἐν Ἀθήναις, ζητοῦν δύο ἢ τρία δωμάτια εὐρύχωρα, εὐήλια καὶ καλῶς ἐπιπλωμένα παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ, δυναμένη νὰ παρέχῃ καὶ τροφήν. Ἀπευθυντέον **Α. Χ.** Φαρμακεῖον Π. Ἀλιξίου-Πλατεῖα Ὁμονοίας.

Παρὰ καλλίστῃ Γερμανικῇ οἰκογενείᾳ ἐνοικιάζεται δωμάτιον ἄριστα ἐπιπλωμένον καὶ φωτιζόμενον διὰ φωταερίου. Πληροφορίαι ὁδὸς Βαλτετσίου 47.

INSTITUTRICE française cherche maison au pair à Athènes ou au Pirée. M. J. Bureau du journal.

Πωλεῖται πιάνο μὲ σύραν καὶ ἐπίπλα οἰκίας εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 36.

UNIVERSITY certificated English lady gives lessons Immediate communication E. A. Poste Restante.

Νέος γνωρίζων καλῶς τὴν ὑπηρεσίαν ὀπαλλήλου καφενείου, ζαχ..πλαστείου καὶ ζυθοπωλείου, ζητεῖ ἐργασίαν. Ἀπευθυντέον Κ. Ρ., γραφεῖα «Ἑστίας».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΥΔΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

SPECIALITÉ DES COSTUMES TAILLEURS

17—ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ—17

ΟΧΙ ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΕΣ

ΑΛΛΑ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ζητήσατε τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κεντρικοῦ Βιβλιοπωλείου Δράκου Παπαδημητρίου ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 203, παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

Τιμοκατάλογος χονδρικῆς πωλήσεως ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ

Διὰ πελέκεως καταστρέφετε τὸ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ σας, τὴν Γκαζοδηχανήν σας καὶ ἐν γένει τὰ μηχανήματά σας ταχύτερον, οὐχὶ ὅμως καὶ τόσον ἀσφαλῶς, ὅσον ὅταν χρησιμοποιήτε πρὸς λίπανσίν των ἔλαιον ἀκατάλληλον καὶ κακῆς ποιότητος.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τούτου δέον νὰ μεταχειρίζεσθε τὰ ὀρυκτέλαια **ΩΚΕΑΝΟΣ**, τὰ μόνα εἰδικὰ πρὸς λίπανσιν αὐτοκινήτων, ἀεριομηχανῶν, autocanots, ἠλεκτρομηχανῶν καὶ ἀτμομηχανῶν ἐν γένει, αἱ τιμαὶ τῶν ὁποίων εἶνε ἀσυναγώνιστοι.

Μεγάλη διαρκὴς παρακαταθήκη τούτων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν εἰδικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μηχανῶν τῆς ἀτμήρους Ναυτιλίας της

OCEAN OIL CO. LTD. LONDON

ἐν Πειραιεῖ καὶ Σύρῳ, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κεντρικοὺς λιμένας τῆς Ὑφηλίου. Διὰ δείγματα καὶ τιμάς, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κ.κ.

Κ. Γ. ΣΕΙΖΑΝ ΚΑΙ Ι. Κ. ΠΑΥΛΑΤΟΝ

61 Ὁδὸς Νοταρᾶ, Πειραιᾶ. Ἀριθ. τηλεφώνου 148.

ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ ΛΟΓΙΚΟΙ!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

Δὲν χρειάζονται ζῶνται — κορσέδες, τὰ ὁποῖα ἔχουν θέσιν μόνον εἰς τὰ σ..λόνια.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Δύνατσι ὁπλίτης μαχόμενος πρηνηδὸν, ἢ ἱππεὺς ἐν καλπασμῷ, νὰ φέρῃ ζώνην ἔχουσαν μπαλένας καὶ σιδηρᾶν στέκαν; Ὄχι βεβαίως. Ἐνῷ

Ο ΝΕΟΣ ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ Δ. ΠΡΟΜΠΟΝΑ

ἐγκριθεὶς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, βραβευθεὶς ἐν τῇ Παναιγυπτιακῇ Ἐκθέσει, μὴ ἔχων μπαλένας ἢ ἄλλην σκληρὰν ὕλην, προφυλάσσει τοὺς βουβωνικοὺς πόρους καὶ προστατεύει τὸ ὑπογάστριον, προλαμβάνων ἐνδεχομένας κήλας καὶ σπλαγχνοπτώσεις, φέρεται δὲ ἀνέτως καθ' ὅλας τὰς κινήσεις τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἀτόμων πεζῶν εἴτε ἐφίππων.

Ὁ νέος κηλεπίδεσμος ἐκστρατείας, ἐφευρέσεως Δ. Προμπονᾶ, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως εἶνε ὁ τελειότερος τῆς ὑφηλίου, ἐκμηδενίσας πάντα τὰ γνωστὰ συστήματα τῶν Ἐπιδέσμων.

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

Δηλοῦμεν ὅτι οὐδένα ἔχομεν διορίσει ὡς ἀντιπρόσωπόν μας ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

Φαρμακεῖον καὶ Ἐργοστάσιον ἐλαστικῶν κηλεπιδέσμων **Δ. Προμπονᾶ**

Ἀθῆναι ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 8.

ΛΑΜΠΤΗΡΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ

A. E. G.

ΑΝΤΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ

Καταναλίσκοντες τὸ ΤΡΙΤΟΝ τοῦ ρεύματος τοῦ καταναλισκομένου ὑπὸ τῶν συνήθων λαμπτήρων ἐκ νήματος ἄνθρακος

Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΙ Σια

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΟΝ

2 Ὁδὸς Ἐδουάρδου Λῶ 2.

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ — ΝΕΣΤΛΕ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ

ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΩΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην,

Κοι ΕΥΓ. ΤΓΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

"ΜΕΤΟΧΟΣ,,

Ἐκδιδομένης ἀπὸ τετραετίας εἰς 16 σελίδας κατὰ Σάββατον

Διασταύρωσις Σταδίου-Πεσμαζόγλου

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετρητοῖς:

1ον) Ὁμολογίας τῶν Πλαταιῶν εἰς χρυσὸν Δανείων 5 ο/ο 1881, 5 ο/ο 1884, 5 ο/ο 1890, 5 ο/ο 1893, 4 ο/ο 1887, 4 ο/ο 1889.

2ον) Ὁμολογίας Ἡνωμένου, Μελιγαλᾶ, Ἀμύνης, Γεωργικοῦ Θεσσαλικοῦ καὶ Ναυτικῶν Χορηγημάτων.

3ον) Λαχειοφόρους ὁμολογίας Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν 3 ο/ο καὶ τῶν 2 1/2 ο/ο.

4ον) Προεξοφλεῖ τὰ τοκομερίδια τῶν ἄνω ὁμολογιῶν ἐπὶ τῷ νομίμῳ τόκῳ.

5ον) Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς εἰς τὰ Χρηματιστήρια Ἀθηνῶν-Παρισίων-Λονδίνου

Ὅλων τῶν φημισμένων ἐργοστασίων τὰ καπέλλα θὰ τὰ εὕρητε ΜΟΝΟΝ

ΣΤΟΥ Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

Ζητεῖται παρὰ καλλίστῃ οἰκογενείᾳ διδασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς, μὲ καλὰς συστάσεις, ἡ ὁποία νὰ γνωρίζῃ καὶ πιάνο. Ἀμοιβὴ καλή. Πληροφορίαι 9—12 Λογιστήριον «Ἑστίας».

"ΕΘΝΙΚΟΝ,,

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 8Α (κάτωθεν οἰκίας Ν. Πίτσου)

Δραχμαὶ 24.000 διατίθενται ὡς δάνειον πρώτης ὑποθήκης οἰκίας εὑρισκομένης ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς κεντρικὴν θέσιν. Ἀποταθήτωσαν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Φ